

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

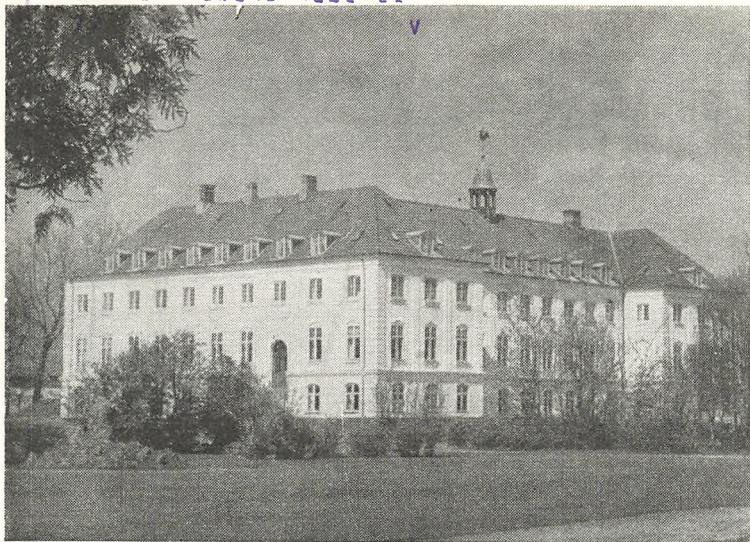
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

Januar - februar 1960

Nr. 1-2

26.—27. januar var medarbejdere fra alle landets sygeplejehøjskoler samlet her på F. H. Nedenst. er hentet fra morgenandagten.

Kristus er livet...

»Ligesom grenen ikke kan bære frugt af sig selv, men kun hvis den bliver på vintræet, således kan I heller ikke, uden I bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene. Skilt fra mig kan I slet intet gøre«. (Johs. 15).

Her forkyndes os, at *Kristus er livet* — intet mindre end livet.

Det sker under et anskueligt, umisforståeligt billede: forholdet mellem stammen og grenen. Grenen har sin hele eksistens, sit liv, sin frugt, sin mening fra stammen. Forbindelsen med stammen er ikke dens pynt eller én af dens muligheder, men simpelthen dens nødvendighed, dens liv. Skilles den fra stammen, sker ikke alene et beklageligt tab med hensyn til dens muligheder, men den dør. Som grenen intet er i sig selv, men er *henvist* til stammen som sit eneste grundlag for eksistens og mening, er et menneske henvist til Kristus. Et liv skilt fra ham er den afbrækkede grens liv. Kristendom er ikke livs-

anskuelse, men *livsnødvendighed*. At komme til tro på Kristus beror ikke på et valg mellem muligheder — for Kristus er den eneste, han er livet. En kristen mangler derfor fundamentalt forudsætninger for at »diskutere kristendom«. Forkynde og vidne kan han, men ikke »diskutere«, da en diskussion drejer sig om: god, bedre, bedst — og her er det ordet: eneste — »her står jeg, jeg kan ikke andet«.

Kristus er livet — det er nerven i vor kristne bekendelse, i evangeliet, i hele vor væren. Det gælder i *vort personlige liv*. I *dåben* blev vi podet ind som kviste på Kristus-stammen. Derfor er der *ét*, som overskygger alt: at blive hos Ham, dagligt at bekræftes i forholdet til Ham, finde tættere ind til Ham, være Ham hjerteknyttet i alle ting.

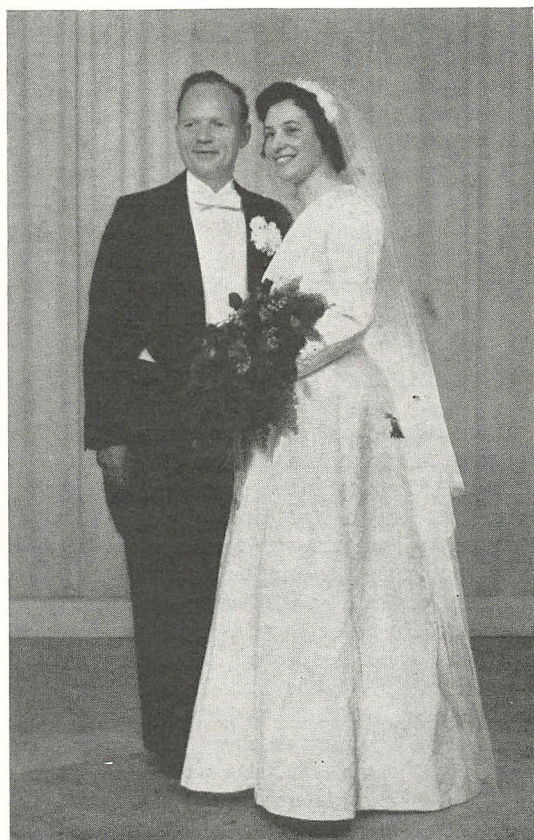
Det gælder i *vor gerning* i den danske folkehøjskole. — Det hører med til vore oplevelser i Rom at se det skønne apsismaleri i Sct. Clemente kirke. I midten er *korset* — det ikke alene forbinder himmel og jord; men det skyder grene ud til alle sider, så de fylder hele rummet, og grenene bærer blomster og frugt, og himlens fugle af alle slags synger i dem — korset er *livets træ*. Den hele tilværelse henter sin kraft, sin skønhed, sin mening, sit liv derfra. Intet lever på egen hånd. Her forkyndes det, så det aldrig glemmes: Kristus er livet — ikke bare mit, men den hele verdens, stor og rig som den er — et stort træ med mange grene af kundskab og skønhed. — Og mellem dem må vi færdes med vore elever, pege på dem for dem, undre os over deres skønhed sammen med dem, smage deres frugt og lytte til sangen, der lyder fra dem. Men aldrig må vi under dette glemme hovedsagen, centrum, nerven i det hele: Kristus er livet — fra Ham henter det hele sit liv og sin mening. Hvor langt vi end kommer ud i skønhedens verden, og hvor dybt vi end trænger ind i kundskabens verden — altid tilbage til udgangspunktet: Ham!

Intet af det, vi færdes med vore elever i, kan stå *alene* — intet af det har liv i sig selv; fra Kristus må det hente sit liv. Vi taler om næstekærlighed, medmenneskelighed, uselvskhed, tjeneste, sandhed, renhed, ansvar — men taler vi ikke om *Kristus*, sætter vi ikke alt dette i forbindelse med Ham, viser vi ikke under det altsammen hen til Ham, ja, da kan det nok lyde godt, smukt og rigtigt, ja betagende og begejstrende — men vi vifter i virkeligheden kun med *afhuggede grene*, døende, dømt til visning. Kristus, forkyndelsen af Ham, må være i det altsammen, gennemsyre det, om der skal være mening og liv i det. Vore dages »humanister« vifter med grene afhugget fra Kristus-livstræet — den danske folkehøjskole skal ikke efterligne dem, men altid være at finde, hvor det hedder: »*Livstræet skyde af korsets rod!*«

Om nogle dage fyldes vore skoler af nye elevhold. Vore elever er døbte, engang podet som kviste ind på Kristustræet, livstræet. Der rives i dem, og kulde vil ødelægge podningen — *tvivlen* er ude efter dem. Om de dog hos os kunne få en stund, hvor de kunne vokse fast til ham og *bekræftes* i livsforbindelsen med Ham! Men så må det også være vor tydelige og umisforståelige forkyndelse: Kristus er livet — og vi må selv personligt leve med Ham i hans kirke og dagligt lade os bekræfte i forholdet til Ham gennem hans ord og i bøn.

K. Robert Hansen.

Fårevejle
Højskole -
et farvel
og en tak!

Gunhild
og Bent
Pihl-Poulsen

Et afsnit af mit liv er nu til ende — et afsnit, hvis overskrift kun kan være t a k.

T a k til skolen, fordi jeg der blev endnu dybere forankret i troen

på Gud den Almægtige og derigennem fik lov at opleve underrets verden — det rige menneskeliv — stærkere og skønnere. Måske husker nogle af jer, gamle elever, Ludvig Holsteins digt „Jehi“, hvor et af versene lyder:

„Hjerte, gå lydig til ro!
 bøj dig i tillid til loven!
 Tillid er tro.
 Ej skal bag tæppet du titte,
 nyfigen famle og fritte —
 liv er at gro.“

Tak til jer kære, som er på skolen, for det rige fællesskab og for den kærlighed, der bar over fejl og mangler og ledte varsomt, men sikkert, når jeg var for ung og ivrig!

Tak til alle gamle elever! Det var en oplevelse at møde jer — en ungdom, der arbejder og kan begejstres. Når jeg i fremtiden møder andre, som viser pessimisme med hensyn til fremtiden, vil mine tanker gå til jer i bevidstheden om, at I føler et ansvar over for de evner, der blev jer betroet, og vil tage det op i taknemmelighed og kærlighed til livet.

Tak for alle de gode og kærlige hilsner, vi fik til vort bryllup! tak til efterårsholdet 1959 for den smukke skål, der nu fryder mit øje hver dag fra sin plads på det hvide bord!

Bent beder mig hilse, og begge siger vi: I er altid hjerteligt velkomne til et lille besøg på Skjoldagervej 57, 1. sal, Gentofte.

Gunhild Pihl-Poulsen, f. Kofod.

— FRA SKOLEN —

Siden sidst — er her jo blevet tomt på skolen; vore efterårselever rejste d. 19. december — hjem til en velfortjent juleferie efter alt sliddet. Dog gik turen for de flestes vedkommende omkring ad sygehusene til den gruelige „prøve“. Ak ja! sådan er livet — for os alle, Kære efterårselever! vær forvissat om, at vi af hjertet deler både glæderne og skuffelserne med jer.

Afskedsfesten blev stilfærdig og god. Det var jo samtidig julefest. Frk. Frederiksen lagde for med „Den fjerde vismand“, som i sin søgen endte med at høre Jesu ord: „Hvad du har gjort mod én af mine mindste brødre, har du gjort mod mig“ — et ord, som vi kunne ønske måtte bide sig fast i vore bortrejsende elevers sind — hvad gerning de så end drager ud til. — Det var Mariechen Vølkers, der talte på kammeraternes vegne, modent og godt, så vi ikke glemmer det foreløbigt. Karen Marie Holm Olsen føjede senere på aftenen andre gode og personlige ord til. Med stor tak tog skolen imod en dejlig afskedsgave: to meget smukke og smagfulde keramikting til elevdagligstuen, helt i dens stil. Endnu en gang tak! — Og så havde ellers frk. Pade ordet og talte først til elevholdet, som havde været præget af det sande fæl-

lesskab, som vi så gerne ville skulle ytre sig på vor skole — et fællesskab, hvor man ikke blot kan le sammen og hygge sig sammen, men som viser sig i det daglige, i arbejdet, i dette, at den stærkere tager den svagere ved hånden. Anden del af talen var viet frk. Gunhild Kofod, for hvem det jo også var afskedsfest. En oprigtig tak for dygtig og god tjeneste iblandt os blev udtalt, hvorefter frk. Kofod havde ordet for at udtale sin tak for, hvad højskolen havde givet hende, lige fra hun som ung elev kom til Ubberup Højskole til nu, da hun forlod tjenesten som lærerinde på Fårevejle Højskole. — Skolens stedlige tilsynsførende og gode ven, sognepræst E. d. v. Madsen, Bregninge, glædede os med sin nærværelse og sine både gode og fornøjelige ord. — Til slut læste først juleevangeliet, og med det klingende i vore øren og forhåbentlig også i sindene brød vi op fra festen — og fra efterårsskolen 1959. Og så det gode ved det hele: det gælder i hele sin rigdom også nu, efter at det er blevet hverdag for os alle hver på vort sted.

4. juledag mødtes lærerpersonalet i „Bethlehemskirken“ i Århus til Gunhild Kofods og Bent Pihl-Poulsens festlige bryllup — og så skiltes vore veje, idet to baskede over Middelhavet til øen Mallorca, to valgte Tyrol som hvilested, én slog sig ned på et norsk fjeld, to fløj til deres rede i Jægersborg, og resten hyggede sig mellem protokoller og regnskabsbøger, gulvskrubbere og fernisdukke.

Men snart mødes vi igen, og så lukker vi vore døre op — d. 26. —27. januar — for alle medarbejderne på landets sygeplejehøjskoler og d. 1. februar for et nyt elevhold. Og så går det løs igen.

Lilli Ingemann

Som afløser for fru født Kofod får vi sygeplejelærerinde, frk. Lilli Ingemann — og det er vi glade og trygge ved og umådelig taknemmelige for. Frk. I. er jo en „gammel“ kending — undervisningsassistent hos os 1954—56 og — efter yderligere dygtiggørelse på Århus universitet — sygeplejelærerinde på Svendborg Centralsygehus. Vi glæder os til fornyet samarbejde.

TAK - TAK - TAK!

En høj stabel af breve fra gamle elever ligger endnu foran hver af os på vore skriveborde: julens høst af gode breve og kærlige hilsner fra gamle elever. Havde vi tid, som vi havde agt og lyst, så modtog I nu, hver enkelt, et personligt takkebrev fra os. Men ak! vi har det ikke — så I må nøjes med dette: tak, allesammen! vær forvisset om, at I har glædet os!

Jeres Lilly Frederiksen, Mette Kirstine og K. Robert Hansen,
Lise Lindskrog, Johanne Mikkelsen og Annette Pade.

OFFENTLIGE MØDER PÅ SKOLEN

Vi får i februar måned besøg af professor, dr. theol. Leiv Aalen fra Oslo — et besøg, vi glæder os meget til og venter os meget af. Professor Aalen taler ved et offentligt møde søndag d. 21. kl. 20 og ved et præstekonvent her mandag d. 22.

Mandag d. 29. kl. 20 har vi fastelavnsmøde — især for unge, men alle er da velkomne. Efter et kort foredrag om Martin Luther v. først. viser missionær Gunnar Nielsen, Nykøbing, Lutherfilmen — en af de film, som må ses, og som vinder ved evt. at ses igen. Bagefter underholder eleverne.

Nye bøger fra De Unges Forlag

Gerhard Rasmussen: *Midnatsmesse i Peters bar.* 131 s., 12,50 kr.

Jeg fik den tilsendt fra forlaget en morgen — inden aften var den læst, endda læst højt i familiens skød. Den tog os. Den holdt os i ånde. Den sagde os noget. Den gav stof til frugtbar samtale. De mennesker af forskellig slags, som mødes i Peters bar, mødes tilsidst i et „Forlad os vor skyld!“ — mødestedet for os alle, hvem vi end er. — Fårevejeelever, som har været med til studiekreds over Gerh. Rasmussen: „Tilfældet Max Colbert“ og aldrig vil kunne glemme det, vil naturligt gribe efter en ny bog af samme forf.

Fernand Navarra: *Jeg fandt Noas Ark.* 160 s. + 16 s. illustr., 15,75 kr.

Forf. er en fransk forretningsmand og familiefader, som i mange år studerede alle traditioner og tekster — bibelske og andre — vedrørende syndfloden, Noa og hans ark. Så bjergtaget blev han af sit emne, at han — overbevist om realiteterne bag beretningerne — begav sig af sted på tre ekspeditioner til bjerget Ararat (på grænsen mellem Tyrkiet og Rusland), hvor arken strandede — og både mener han at have set resterne af arken, der lå indefrosset i isen på dets top, og har hjemført et 1½ m langt stykke træ, hvis alder eksperter fastslår til 5000 år — fundet på toppen af Ararat! „Fastslå“ noget lader sig selvsagt ikke gøre — men det er en utrolig spændende og oplysende historie, og så ligger den på linie med, hvad der sker i denne tid: udgravninger og opdagelser bekræfter de bibelske traditioner.

Poul Hoffmann: *Kongens mand.* 115 s., 7,75 kr.

Det er forf. af romantrilogien om Moses, der nu igen er gået i lag med at levendegøre det gamle Israels historie, denne gang det

spændende afsnit om Israels samling under David. Skildringen er lagt i munden på en ung mand, hærføreren Joabs våbendrager; vi lærer både ham og kong David at kende „indefra“, hører om, hvordan det gik for sig ved Jerusalems erobring (på grundl. af de nyeste udgravninger og undersøgelser, sml. bogen: „Bibelen har alligevel ret“) og får et rystende indtryk af hedenskabet, dets gerninger og væsen. Virkelighedstro er det hele fortalt — ikke i fjerneste grad glansbillede — oplysende, hvilende på grundige historiske og bibelske studier. Pouf Hoffmann har en mission med sine bøger: de bibelske beretninger bliver spændende historisk læsning, kommer os nær og ved: Gud har noget for med det mærkelige folk Israel.

K. R. H.

Peter Hansen Skovmøes: Hjemmet i skoven. 160 s., 11,50 kr.

Jeg læser p. t. bogen højt for vore piger ved vore hjemmeaftener i vore stuer — og her har den stået sin prøve! den optager os. Ikke p. gr. af „spænding“ og mærkværdige begivenheder, men netop for det modsattes skyld; om jævnt og slidsomt hverdagsliv handler den, om mennesker, der holder sammen under trange kår, om hverdag og søndag i et hjem, hvor der holdes ud i tro til Guds løfter.

M. K. H.

Fra elevkredsen

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

mødes lørdag d. 12. marts kl. 20 i Hjallerup Missionshus. Forstander L. Christensen, Haslev Landbrugsskole, taler: „Humor som livsholdning“. Kom selv og tag en kammerat med!

P. u. v. **Tage Sanden.**

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS I ARHUS

har sammenkomst på KFUM, Klosterg. 37, kl. 20 onsdag d. 2. marts. Forstander M. Linderoth, Sommersted Ungdomsskole, taler. Vel mødt!

P. u. v. **Jens Ganer.**

TAK

fordi der daglig på mit bord ligger kontingentindbetalinger! Rigtigt et jubilæumsår! Herligt at være kasserer — jeg giver „aldrig“ den bestilling fra mig! Kun beder jeg om følgende:

1. Skriv jeres årgang på giroblanketten — det sparer tid for mig.
2. Adresseforandring med flytning af „Sølvsnoren“ melder I selv til posthuset, hvorfra I modtager bladet — så får vi meddelelse derom fra postvæsenet.
3. „Omflakkende“ sygeplejeelever bedes så mindeligt om at foretage adresseforandringen — bedst er det dog at have sin hjemmeadresse som modtagersted for „Sølvsnoren“.

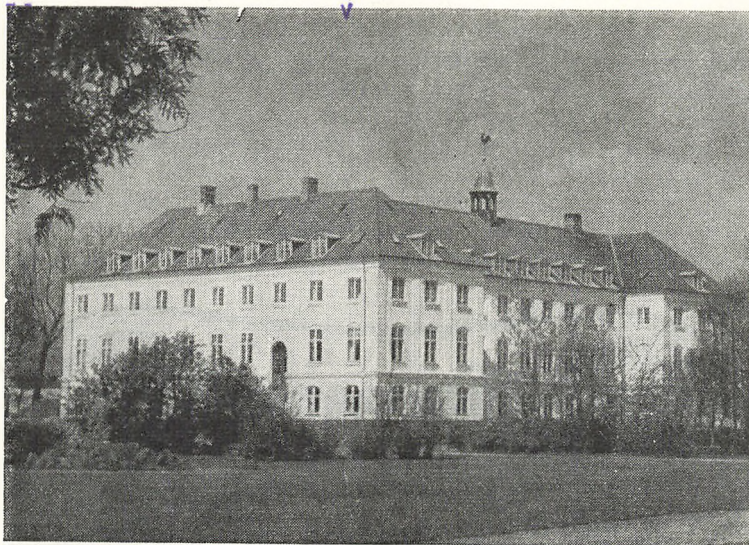
SØLVSNOREN

fylder nu 50 år. I den anledning vil vi i næste nummer bringe en jubilæumsartikel.

ADRESSEFORANDRINGER:

- 1921: Frk. Carla Olsson, Gentoftegade 58, 1., Gentofte.
 1952—53: Sgpl. Ingrid Davidsen, Ringstedgade 229, Næstved.
 1954: Sgpl. Birte Rasmussen, Dr. Ingrid's Hosp., Godthåb, Grønland.
 1954: Sgpl. Sonja Sørensen, Amts- og Bysygehuset, Roskilde.
 1954—55: Sgpl. Birgit Johansen, Frederiksberg Hosp., Kbh. F.
 — Fru Else Nielsen, f. Jensen, Solbakkevej 65, Næstved.
 — Fru Yelva Svendsen, f. Toft, Snøde Mejeri, Store-Snøde, Langeland.
 1955: Sgpl. Grethe Johannsen, Statholdervej 25, 4. th., NV.
 1955—56: Sgpl. Helene Jakobsen, S. B. 112, Rigshospitalet, Ø.
 — Sgpl. Ragnhild Johansen, Centralsygehuset, Hjørring.
 — Sgpl. Birgit Twistgaard Nielsen, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
 1956: Frk. Birte Dam, Gl. Køgevej 15, Hvidovre.
 — Suppl. sgpl. Gunhild Overgaard, H. B. 302, Sct. Hans Hosp., Roskilde.
 — Sgpl. Tove Jacobsen, Statshospitalet, Augustenborg.
 — Suppl. sgpl. Ruth Maarup, Statshospitalet, Viborg.
 — Sgpl. Ellen Weinrich, Statholdervej 25, 2. th., NV.
 1956—57: Merete Faurholdt-Christensen, Violierstraat 2, Antwerpen, Belgien.
 E 1958: Elev Karin Guldborg Nielsen, Amtssygehuset, Aalborg.
 Aage Christensen, Vestergade 19, 2., Odense.
 1956: Sgpl. Signe Mølbæk, Statshospitalet, Viborg.
 1925: Sundhedspl. Margrethe Sørensen, Grevinge.
 1955—56: Ellen Høje Christiansen, f. Kristensen, Rosenlundsgade 6, Thisted.
 1956—57: Karen M. Pedersen, f. Kjær, „Bakkebo“, Ejsingholm, pr. Vinderup.
 Gartner Gunnar Rasmussen, Slette pr. Skibet.
 Frk. Jenny Pedersen, Langagergård pr. Vissenbjerg.
 1912: Fru Kathrine Pedersen, Herup, Vinderup.
 1957—58: Inga Skærbæk Nielsen, Theseus Allé 13, Hvidovre, Valby.
 1956: Sgpl. Sørine Nielsen, Tørring mark, Tørring.
 1956: Sgpl. Asta Jensen, Statshospitalet, Viborg.
 1958: Frk. Inger Hansen, adr. bagerm. Vølcker, Nørreg. 51, Vejen.
 1953—54: Sgpl. fru Karen M. Christensen, Th. Reenbergsvej 20, Viborg.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
 Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

Marts 1960

Nr. 3

PULSSLAGET

Sølvsnoren gennem 50 årgange

»Kammeratskabets Pulsslag« kaldte vi højskolens første elevholds vandremapper i 1907 og 1908, før der endnu var noget, der hed »Sølvsnoren«. Pulsslaget i disse vandremapper har for øvrigt holdt sig så ungdomsfriskt gennem alle disse år, at jeg nylig igen har haft besøg af dem begge. Tak!

Men så blev elevforeningen stiftet, og dermed måtte vi have et organ, som i kontakt med de enkelte elevholds vandremapper kunne være »pulsslag« mellem de forskellige elevhold og mellem højskolen og alle elevholdene.

Det blev startet uden kapital, uden trykkeri, uden redaktionslokaler, uden andre medarbejdere end gamle elever + os selv og uden andre abonnenter end dem, som vi ventede ville blive fremtidige elever på Fårevejle Højskole, men sam-

tidig som det eneste og derfor uomtvistelig det største og bedste blad, der blev udgivet fra Fårevejle — hvis sognepræst ganske vist forud havde været redaktør af Kristeligt Dagblad! Vi led altså ikke under mindreværdskomplekser. Men hvad skulle bladet hedde?

En varm, lun sommersøndag eftermiddag i 1908, efter at vi havde gjort tjeneste i sognets søndagsskoler, lå da tre unge mænd, Ravndrup, Julin og jeg, på en skyggefuld, sval græs-

„Sølvsnoren“'s hoved 1908—37

plæne i møller Lars Bentsens dejlige have i Ordrup og drøftede navn til det nye blad, medens fru Helgas duftende kaffe lokkede indendørs.

Det var netop i de dage, da sangen »Sølvsnoren brister dog engang —« blev kendt og sunget ind i os, så det gav genklang.

»Sølvsnoren«, symbolet på pulsslaget, livstråden, blodet, det fine, rene, ustandselige bindeled mellem alle organismens funktioner som prædikeren udtrykker det i kap. 12: »Tænk på din skaber i din ungdom, før sølvsnoren brister, og støvet vender tilbage til jorden igen og ånden til Gud, som gav den«.

»Sølvsnoren« blev bladets navn, og tegneren Poul Steffensen gav bladet sit første »hoved«, hvorpå han lod sølvsnoren slynge sig ubrudt mellem de »gamle«s hjem — de, der havde ofret så meget for, at højskolen kunne blive rejst — og de »unge hjem«, fremtidens hjem og højskolens fremtidige bædere. — Jeg sidder og betragter dette »Sølvsnoren«s første hoved. Ja, sådan så vi fagre unge ud dengang — ikke helt den samme type som nutidens »unge hjem«.

Jeg var dengang den yngste i flokken — nu er jeg vel den ældste. — Tak for de mange års rige fællesskab!

Og når jeg nu sidder og blader »Sølvsnoren«s 50 årgange igennem, nikker jeg gang på gang genkendende til begivenheder, situationer, personer og navne, som gennem Sølvsnoren

har bragt livgivende »pulsslag« til os under alle højskolens skiftende kår. »Kammeratskabets Pulsslag« føles meget rigt for den, som har fået lov at følge dette på nært hold gennem alle disse år. Tak!

Legemets pulsslag kan være varierende, under sundhed eller sygdom, under glæde eller sorg, under angst eller ligevægt, under skuffelse eller begejstring — eller under den daglige stilfærdige dont. Sådan har også »Sølvsnoren«s pulsslag været varierende under dens skiftende »hoveder« og under højskolens skiftende — men af Gud velsignede — livsløb, som det karakteristisk gennem de 50 år er skitseret i Sølvsnoren.

Guds fred og velsignelse over de næste 50!

Vald. Olsen.

— Men endnu mærker vi vort hjertes slag,
og endnu strømmer i os blodets kilde —
så lad os bruge denne korte dag,
som aften allerede skummer bag,
så ingen kostbar time går til spilde.

(Sv. Rehling.)

— FRA SKOLEN —

Siden sidst — er ikke alene skolen blevet beboet igen, men det nye elevhold er allerede snart to måneder henne. Vi er glade for vort forårshold 1960; der arbejdes solidt, og kammeratskabet udfolder sig. En række gode lørdagsaftener med underholdning af eleverne og søndagsaftener hos lærerpersonalet er løbet af stabelen og har rystet sammen.

En række oplevelser ud over det daglige har vi også allerede haft. Det offentlige velkomstmøde fandt sted d. 11. febr. med skolens gode ven, sognepræst E d v. M a d s e n, Bregninge, som taler. Fastelavnsmandag var foredragssalen stuvende fuld til L u t h e r-f i l m e n — den er nu også værd at se. Besøg har vi haft. Først et meget kært og givende besøg fra Norge: professor, dr. theol. L e i v A a l e n, Oslo. Søndag d. 21. febr. talte professoren for eleverne og en kreds af sognets folk om at regne med dåbens nåde og blive bevaret i den. Dagen efter var så at sige alle præster og præstekoner mellem Nykøbing og Kalundborg samlet her til konvent; også stiftets biskop glædede os med sin nærværelse; og professor Aalen holdt os i ånde med et spændende og alvorligt foredrag om „Den norske kirke i kamp for sin frihed“. Og så fra Island: pastor K o l b e i n s fra de nordligste egne af sit land har på studierejse gæstet os og i en time med eleverne fortalt og vist farvelysbilleder fra frændelandet deroppe.

Mange glade breve har vi modtaget fra efterårseleverne 1959; nu er de godt i gang hver på sit sted. Og ved det fælles højskolemøde i Bethesda i februar havde frk. ne Pade og Frederiksen lejlighed til at træffe og hygge sig sammen med en længere række tidligere elever, som var mødt frem. På samme måde havde først. en kærkommen lejlighed til at træffe en del af vore tidligere elever fra Færøerne, da han talte ved et møde i den kristelige færøske ungdomsforening en søndag i marts. Tak, fordi vi altid ved sådanne lejligheder mærker, at båndet mellem os ikke er bristet!

*„Så kam den haw
og skil wos ad”*

Mette Stauns

„Fårevejlefamilien“ er efterhånden blevet stor og „dækker“ snart hele vor klode. „Sølvsnoren“ slynger sig dog om os og binder os sammen.

Fra Mette Stauns (elev 1910, sygeplejerske, missionær) på Formosa får vi jævnligt breve; i det sidst modtagne fortælles: „Mine juleforberedelser består ikke i at lave mad og bage, men i at forberede mennesker til dåb. Næsten hver dag har jeg en dåbsklasse, enten i kirken, i hjemmet eller på hospitalet. Vi håber, at vi til jul får lov at døbe ca. 20 voksne og nogle børn. Vil I være med til at bede for dem?“

Og Ragnhild Winther, f. Ipsen (elev 1953, sygeplejerske, sammen med sin mand ansat ved børnehjemmet i Alkmaar) i Suriname i Sydamerika skriver til os blandt meget interessant: „For tiden har vi 74 børn. Det er børn med krudt i; de kan ikke være rolige, jo mere spektakel, des bedre; langfingrede og løgnagtige er de fleste. Men trods alt er de charmerende; man kan ikke andet end holde af dem, og det er vor bøn, at vi må få kærlighed nok til disse børn og holde af dem, som de er, og ikke som vi ønsker,

de skulle være ... To af vore nye drenge kommer fra et hjem, hvor der bor 30 mennesker. Ja, I tror vel, det er overdrevet; men når der bor bedsteforældre og 2—3 mere eller mindre gifte børn, der hver har en flok på 8—10 børn, kan der nok blive en del. Disse to smaa fyre på 6 og 8 år var meget forsømte — den lille med stor mave, med meget tynde arme og ben, et typisk underernæret barn, begge med gammelmandsansigter. I den første tid var de meget sky og sjældent sås et smil på deres ansigter; kun når de af og til kom herop til os, hvor ikke de andre børn var, og legede med vores lille Maja Lis, kunne de smile. Man kan ligefrem mærke, at de hungrer efter lidt kærlighed. — Vi kan kun sige, at vi er glade for at være her og føler os hjemme mellem børnene. Må Gud give os visdom og kraft til hver dags problemer og vanskeligheder. — Vores lille Maja Lis taler hollandsk og hindi, men forstår også dansk. — Tak for „Sølvsnoren“.

Og Tove Autzen, f. Dahl (elev 1952—53) skriver fra Ontario i Canada: „Jeg blev glad den dag, jeg så, at „Sølvsnoren“ fandt vejen helt til Canada ... Jeg har fået en god mand og et godt hjem, og vi er glade for at være herovre. Vi har fået en lille pige, som vi er lykkelige for. Vi er meget glade for at komme i den danske menighed her. De første 1½ år, vi var i Canada, arbejdede jeg som sygeplejerske, hvilket jeg var meget glad for. Danske sygeplejersker er meget velsete her“.

Mogens W. Friis (elev 1922) fra Saskatchewan i Canada sender hilsen fra en 3—4000 km lang motorcykeltur til det skønne Banff, Lacey Louise i Alberta.

Og endelig har vi hørt fra Marie de Paredes, f. Due (elev 1952) i Peru: „Ja, jeg er altså havnet her midt i Andesbjergene. For 3 år siden mødte jeg min mand i England, hvor han var på et 2 års stipendium, og jeg passede børn i et hjem efter afslutningen af min uddannelse. Vi blev gift 1958 og kom efter en lang bryllupsrejse her til Arequipa i Sydamerika — en by på ca. 150.000 indbyggere, halvdelen indianere“.

Netop i dag læser vi for øvrigt i avisen, at Grethe Sørensen (elev 1952, uddannet i Holbæk) er på vej til Centralafrika for foreløbig i tre år at gøre tjeneste i de danske baptisters mission i Urundi.

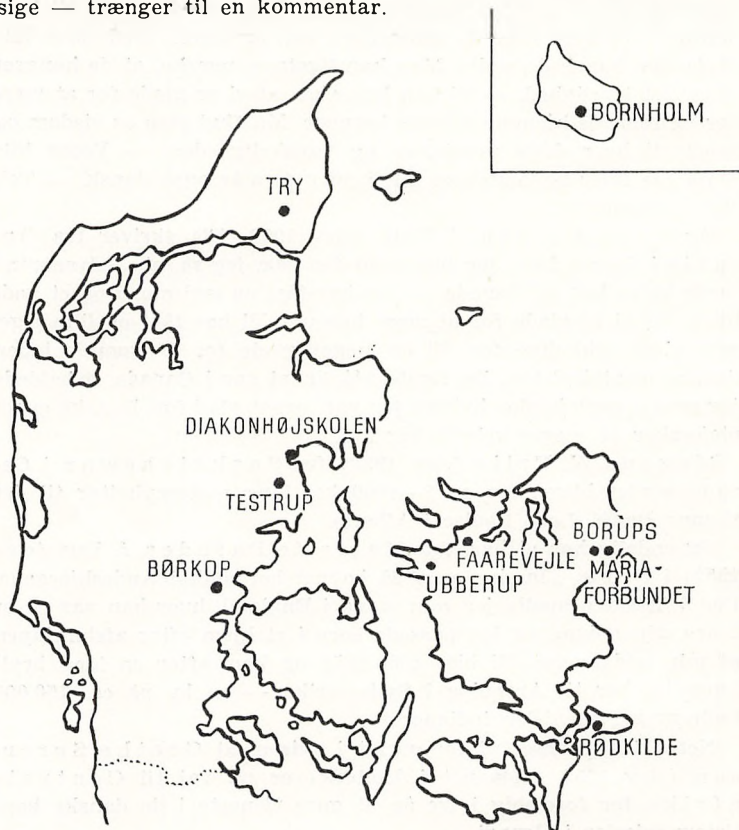
En tiltrængt redegørelse

Der hersker — forståeligt nok forøvrigt — ikke så lidt begrebsforvirring m. h. t. sygeplejeuddannelsen i almindelighed og sygeplejehøjskolernes stilling i denne i særdeleshed.

I aviserne kan man læse mærkelige ting om emnet — og det kan jo nok ærgre lidt. Og kommer man i byen, spørges der med del-

tagelse i stemmen, om man ikke synes, det er trist, at sygeplejehøjskolernes dage er talte. Og ser man lidt desorienteret ud, fortsætter spørgeren: Jo, for nu bygges der jo disse her sygeplejeskoler i snart alle byer!

Og nu sidst kommer et ellers udmærket, smukt og velredigeret blad fra en af vore ungdomsskoler ind ad døren og bringer i en ellers storartet artikel en udtalelse, som — nå, ja, lad mig nøjes med at sige — trænger til en kommentar.

Danmarks sygeplejehøjskoler

Den lyder sådan: „Sygeplejeuddannelsen er inde i en udvikling, som måske vil overflødiggøre vore sygeplejehøjskoler. Det ville være en stor skam, fordi eleverne der fik noget mere end lige det faglige. De nye forskoler, som skyder op ved de store sygehuse, giver kun faglig uddannelse“.

Hvor vel ment dette end er, kan det meget let gøre skade.

Det er da rigtigt: vi véd ikke, hvad fremtiden skal bringe.

I en vis forstand har vi virkelig grund til at frygte alt ondt af udviklingen — også, at den sidste rest af Florence Nightingales ånd skal forjages fra sygeplejeuddannelsen. Ingen af os har brev på noget som helst. Heller ikke efterskolerne eller højskolerne i almindelighed — eller nogen anden skoleform med et åndeligt, kristeligt sigte! Består de om 50 år? Hvem véd?

Men at begynde at skrive disse skolers nekrolog på nuværende tidspunkt er næppe på sin plads. Og mindst er der da grund til det, hvad sygeplejehøjskolerne angår. Netop nu med den nye kgl. anordning vedrørende sygeplejeuddannelsen, som trådte i kraft 1. april 1958, er sygeplejehøjskolernes plads i dansk sygeplejeuddannelse blevet slået fast. De groede op med livets ret og blev taget i brug — nu er deres eksistens og virke lovfæstet. Det er, hvad „udviklingen“ har ført med sig indtil i dag.

Hvad lyder da anordningen på i den henseende? Jo, den, der vil være sygeplejerske, skal først gennemgå en sygeplejeforskerskole. En sådan kan enten være knyttet til en folkehøjskole og benævnes da sygeplejehøjskole — eller den kan være knyttet til en sygeplejeskole, d. v. s. et af de 33 sygehuse, som (efter et 2 måneders såkaldt forkursus) meddeler den 3-årige sygeplejeuddannelse.

Der findes i øjeblikket 10 sygeplejehøjskoler, nemlig Borups, Bornholms, Borkop, Diakonhøjskolen, Fårevejle, Mariaforbundets, Rødkilde, Testrup, Try og Ubberup, og 11 sygeplejeforskerskoler knyttet til sygeplejeskoler, nemlig Rigshospitalet, Bispebjerg, Kbhvn.s Kommunehosp., Frederiksberg, Diakonissest., Skt. Lukasst., Sct. Josephs Hosp., Holbæk, Århus Kommunehosp., Odense samt en forskole på Kolonien „Filadelfia“. Tilsammen kan sygeplejehøjskolerne tage ca. 1350 elever pr. år og sygeplejeskolernes forskoler ca. 750.

Altså: sygeplejehøjskolerne indgår som et væsentligt led i moderne dansk sygeplejeuddannelse. I vort og højskolernes fædreland er folkehøjskolen med alt, hvad den har at bringe, placeret på en fremtrædende måde i sygeplejeuddannelsen, og det ikke som et levn fra fortiden, som man desværre ikke kan komme udenom, men — så sandt som chefen for Danmarks sundhedsstyrelse hedder Johannes Frandsen — med fuld bevidsthed om, hvad den danske folkehøjskole har at give netop de unge, der skal ud at tjene mennesker.

Jeg skal ærligt indrømme: vi var bange for den nye lov. Ville de „faglige“ krav timetalsmæssigt ikke betyde, at der ikke længer blev plads for, hvad der forstås ved højskole? Vore ængstelser blev trods alt i ikke ringe grad gjort til skamme. Vel steg de „faglige“ krav stort både for elever og lærere — men det er muligt at få højskole ud af det også under de nye kår, når man vil, og når vi har det rigtige lærerpersonale. Vi har pligt til at være taknemmelige.

Der tales om, at sygeplejeforskoler „skyder op“ ved de store sygehuse — som paddehatte øjensynlig. Hvad er sandheden? Der findes som nævnt 11 af dem — men 10 af disse eksisterede også før den nye lovs ikrafttræden! og 3 af dem findes på vore dia-konissehuse, hvis undervisning må formodes at ligge på linje med sygeplejehøjskolernes, men blot ikke kan kaldes sygeplejehøjskoler, da de ikke sorterer under højskoleloven! Der findes altså kun 8 rene fagforskoler — og sådanne må naturligvis findes, dels for at dække behovet, dels til optagelse af elever, som af en eller anden grund ikke ønsker at komme på højskole — vi kunne jo da ikke være tjent med at have elever „tvangsindlagt“ hos os.

Men at vi står i en kamp, er da givet. Men hvem gør ikke det? Hvor er der ikke spænding på? Hvilken skole, der repræsenterer et åndeligt sigte, kender ikke til at ængstes. Men ve os, om vi tror os sikrede over for „udviklingen“! Jeg siger igen: det gælder alle de frie skoler med åndeligt sigte. I tro vandrer vi.

Brev på, hvor længe det skal vare — nej, vi har det ikke. Men vi har mulighederne i dag. Og derover skal vi glæde os — og så arbejde, så længe det hedder i dag. Altså, vent lidt, kære venner, med at skrive vor nekrolog — vi er først nu rigtigt født! og ingen, som har haft foden inden for en sygeplejehøjskole, har fornemmelsen af, at barnet er dødfødt. Det er spillevende.

Fra elevkredsen

TIDLIGERE BEBOERE AF VÆRELSE NR. 22.

Hvem af jer har mistet et Dagmarkors i sølv med kæde? Det er blevet fundet af de nuværende beboere klemt nede mellem to brædder i et hjørne af servanten. Ejerinden bedes snarest melde sig.

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

mødes lørdag d. 23. april kl. 20 i Hjallerup Missionshus. Førstelærer H. M. Hansen, Sdr. Vilstrup (vordende forstander for Østvendssys-sels Ungdomsskole), taler: „Grænsekampens idealer“. Alle er velkomne.

P. u. v. Tage Sanden.

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS I ÅRHUS

samles onsdag d. 6. april kl. 20 på KFUM, Klostergade 37. Forstan-der H. Thorlø, tidl. Haslev, taler: „Vækkelsen og dens følger i fol-kets liv“. Velkommen alle!

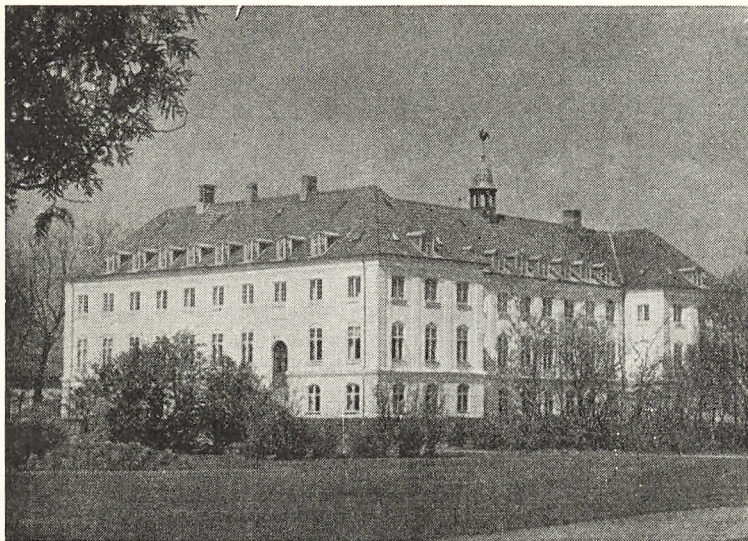
P. u. v. Jens Ganer.

DØDSFALD:

1921: Fru Augusta Pedersen, f. Eskildsen, Lønå, Thyregod.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)

Formand: *Aage H. Lund.* - Redaktør: *K. Robert Hansen*

 Sølvsnoeren
Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

April 1960

Nr. 4

*„Herre, vor Herre, hvor herligt er
dit navn på den vide jord -”*

(Davidssalme 8²)

Når vi den sidste aften, et hold er her, skal sige farvel og prøve at understrege det, vi har villet med vores undervisning i fem måneder, har vi haft den tradition at vise filmen »Skæbne eller skabervilje«, og jeg véd, at mange, der læser dette, vil huske den film.

Vi prøver i vores undervisning at give vore elever en række nyttige og nødvendige kundskaber og samtidig aabne deres øjne for *Guds skaberværk* — universet — og ikke mindst for kronen på Guds skaberværk, mennesket. Vi prøver at kalde på elevernes evne til at *undres* og håber på, at de aldrig vil miste den evne.

Hvorfor har vi netop det mål for øje med vores undervisning både i de faglige og de ikke-faglige timer? Det er, fordi

Forstanderinde, frk. Annette Pade

vi så gerne selv vil lære og lære vore elever livet igennem at kunne synge med på nogle vers af Davids salmer, som vi hører til vores morgenandagt den første morgen, vi er samlede med et nyt hold. I Davids første salme står bl. a.: »Salig den mand, som ikke går efter gudløses råd, står på synderes vej eller sidder i spotteres lag, men har lyst til Herrens lov, og som grunder på hans lov både dag og nat. Han er som et træ, der — plantet ved bækken — bærer sin frugt til rette tid, og bladene visner ikke; alt, hvad han gør, får han lykke til«.

Har vi én gang set Guds storhed og vor egen lidenhed, har vi fundet vor rette plads i tilværelsen; så har vi på én gang fundet *vort livs udgangspunkt* og *vort livs endemål*. Udgangspunktet er *Gud* og endemålet er *Gud*. Når dette bliver os bevidst, så forstår vi også, at vi ikke kan vandre vejen mellem disse to punkter på egen hånd eller efter vor egen vilje og med egne kræfter.

Gud har kronet mennesket med ære og herlighed og sat os over sit værk — alt har Gud lagt under vore fødder. Gud har betroet os at forvalte al jordens rigdom til hans ære; men det hele er underlagt *Guds lov*. For os gælder det derfor om ikke at lytte til gudløses råd eller gå på synderes vej, men at have lyst til Herrens lov — at grunde på den dag og nat. Så vil det gå os som træet, der er plantet ved bækken: vi vil *bære frugt* til rette tid.

Også træet ved bækken kan blive udsat for storm og kulde, for angreb af forskellig slags; men står det ved bækken, tør-rer det aldrig ind, men suger stadig næring og kraft af kildens vand.

Som træet, der har sine rødder dybt i jorden ved *det levende vand*, sådan skal *vort livs vandring* altid være så nær ved alt livs kilde — ved *Jesus Kristus* og hans fuldbragte værk —, at ikke bare vi selv, men også de mennesker, vi færdes blandt, må kunne sige som salmisten: »Herre, vor Herre, hvor herligt er dit navn på den vide jord!«

Annette Pade.

— FRA SKOLEN —

Siden sidst — er der vist ikke sket noget ekstraordinært eller noget, som kan siges at være „avisstof“. Arbejdet er skredet. Der har været undervist og talt og modtaget og lyttet — og det må vist siges at være hovedsagen — også på en højskole.

I det ydre er der derimod hændt noget. Det gamle „Flintholm“ har endt sine dage. Landbrugsbygningen, som nu nedrives, har forlængst udtjent og er blevet erstattet af en dejlig, ny bygning ved „Portgård“, som vi snart skal bringe et billede af. Beboelsen, som siden tyskernes dage har ligget hen uanvendelig og ruinaagtig, er blevet halvt nedrevet — kun grund, gulve og lidt af væggene blev tilbage. Og nu rejser sig et smukt og praktisk to-familiershus på den gamle grund. I går holdt vi rejsegilde med deltagelse af alle eleverne og håndværkerne. Forst. ridsede „Flintholm“s historie op og takkede vore gode håndværkere, elevkoret sang, vor mor trakerede, og et dokument nedsænkedes i muren sålydende:

Anno Domino 1960

da Frederik IX var konge i Danmark,
 da Viggo Kampmann var statsminister og Jørgen Jørgensen var undervisningsminister,
 da Danmark endnu var et demokratisk styret land med en udstrakt frihed til at tænke, tro, tale og trykke frit,
 da denne frihed ikke mindst ytrede sig i oprettelsen og opretholdelsen af en lang række frie skoler som højskoler, efterskoler og private børneskoler,
 da Fårevejle Højskole var i sit 53. år,
 da provst C. P. Agger, Halsted, var dens formand, Mette Kirstine og K. Robert Hansen dens forstanderfolk og Annette Pade forstanderinde for dens sygeplejeundervisning,
 da Lilly Frederiksen, Johanne Mikkelsen, Lilli Ingemann og Lise Lindskrog var dens lærerinder,
 Ernst Hansen dens landbrugsbestyrer og Tage Jensen dens gartner og pedel,

foretages en fuldstændig ombygning af den herværende bygning.

Huset, som ombygges, blev opført 1905 som beboelse til den på den tidligere ø i Lammefjorden Flintholm byggede landbrugsejendom af samme navn. Hertil hørte foruden beboelsen også en stald- og ladebygning, som var sammenbygget med beboelsen vinkelret paa denne i dens nordvestlige ende, og som nedrives nu ved ombygningen, idet den i 1959 er blevet erstattet med en ny landbrugsbygning på højskolens jord ved „Portgaard“. Ejendommen „Flintholm“ med jordtilliggende blev købt af bestyrelsen for det daværende A/S Fårevejle Højskole, stiftet 7. juni 1907, ved købekontrakt af 15. juni sm. år. Dens beboelsesfløj anvendtes som lærerbolig, men blev ødelagt af de tyske besættelsestropper og flygtninge under 2. verdenskrig 1940—45 i en sådan grad, at den var ubeboelig og henhå uanvendt, til den nu genopføres og ombygges.

Ombygningen, som vil koste ca. 85.000 kr., tager sigte på at indrette to lejligheder, én (i den vestre ende) til Fårevejle Højskoles gartner og pedel, og én (i den østre ende) til en af skolens lærere. Pengene skaffes til veje dels ved statslån, dels ved lån i Østifternes Kreditforening.

Flintholm før ombygningen

Arkitekten, som gav tegningen, er Karl Sørensen (M.A.A.), Bygmesterskolen, Holbæk, og håndværkerne, som udfører arbejdet, er bl. a. tømrermester Frede Lisberg (v. sin driftsleder Johannes Jensen) og murermester Aksel Qvist Pedersen, begge Fårevejle Stationsby.

De første, som rykker ind i det gamle, men nu fornyede hus, bliver gartner og pedel Tage Jensen med sin hustru Esther, f. Larsen, og deres børn Otto, Birgit og Anders, og — i den anden lejlighed — lærerinde, frøken Johanne Mikkelsen.

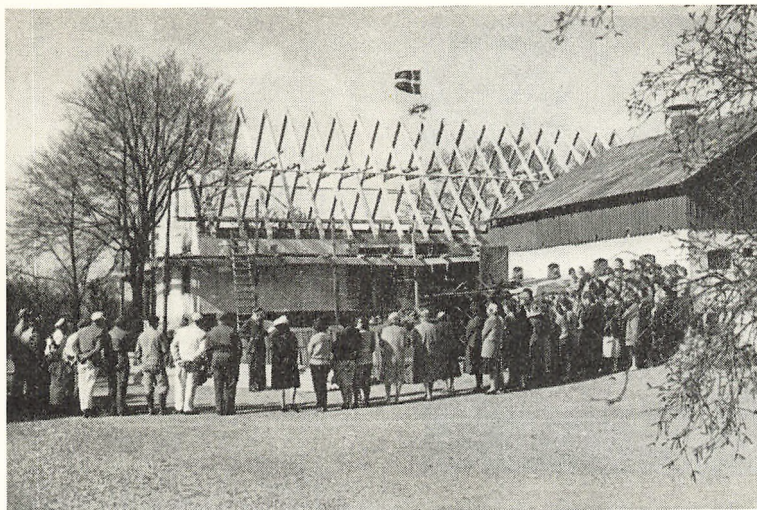
Vi bygger dine boliger i fuld bevidsthed om, at „her har vi ikke vort blivende sted“, idet intet jordisk hjem er evigt, men med ønske og bøn om, at der inden for disse mure, så længe som Gud vil det, må blive levet et rigt, trygt og glad kristent hjemliv af medarbejdere ved Fårevejle Højskole — mennesker til velsignelse og Gud til ære.

Fårevejle Højskole, d. 21. april 1960.

K. Robert Hansen.

Afskeden med det gamle „Flintholm“ tages vistnok uden sorg. Ganske vist er vi mange, som har skønne minder fra dengang, der var lærerbolig — gamle elever husker bl. a. Toftemarks, Blomgrens og stud. theol. (senere domprovst) Ad. Flensmarks residens derovre. Men landbrugsbygningen, som altid har spærret for udsigten, og hvis gavl rummede en række absolut ikke moderne „hemmeligheder“, som dog ikke kunne skjules, idet de forårsagede en stadig vandring over gården m. m. m. — erindringen herom fremkalder altid et ejendommeligt smil på gamle elevers ansigt! — nej, den vil ikke blive savnet.

Vi håber på meget snart at kunne præsentere et fornyet, festligt og formålstjenligt „Flintholm“.

Rejsegilde på Flintholm

Fra elevkredsen

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

mødes til højskole-weekend på „Klitten“ i Lyngså lørdag d. 21.—søndag 22. maj. Lørdag aften taler højskolelærer Axel Nielsen, Den udvidede Højskole, Haslev: „Guds kærlighed vor livskilde“, og søndag eftermiddag forstander K. Møller, Hammerum Landbrugsskole: „Majregn i et menneskeliv“. Alle er velkomne. P. u. v. Tage Sanden.

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS I ARHUS

samles onsdag d. 4. maj kl. 20 på KFUM, Klosterg. 37. Førstelærer K. Møller Pedersen, Isenvad, tidl. Haslev Højskole, taler. Emne: „En fritænker har ordet“. Alle indbydes. P. u. v. Jens Ganer.

ELEVMODET 1960.

Da vi på grund af pinsen ikke kan få vort elevmøde på den søndag, hvor vi ellers i de sidste år har haft det, nemlig første søndag i juni, vil vi i år forsøgsvis henlægge det til sidst på sommeren. Det er berammet til **søndag d. 4. september.**

Næste offentlige møde

bliver fredag d. 20. maj kl. 20. Pastor J. H. Foy, London, og missionssekretær, pastor Jørgen Nicolaisen m. fl. fra „Brødremenighedens danske Hedningemission“ vil i tale og billeder give os indtryk af livet i Østcentralafrika.

J. Chr. Nielsen

- til minde

Vi har altid her på skolen bestræbt os for at have forbindelse med fortiden. Det er naturligt for os — vi véd, hvad vi skylder de mænd, som rejste vor skole og siden bar den med deres bøn og offer; vi skylder at sige Gud tak for dem og kærligt og ærbødigt mindes dem. Og vi gør det så ofte, som vi har lejlighed til det over for de skiftende elevhold, når vi fortæller dem skolens dramatiske historie.

En af de skikkelser, som vi har allermost årsag til taknemmeligt at mindes, er han, hvis billede ses over disse linier, og vi har bedt en af hans jævnaldrende venner om at fortælle det stykke historie, som knytter sig til navnet *Jens Christian Nielsen*, „Lede-gård“ i Svinninge. Valdemar Olsen fortæller således:

Beliggende ved den gamle Kongevej København—Kalundborg og ved den gamle landevejs port mod Odsherred har *Svinninge* fra ældgammel tid været et centralt punkt for hele omegnen. Byens mindesmærker for tidligere folkeførere fortæller om, at også i bonderejsningens tid var *Svinninge* midtpunktet i den folkelige rejsning. Og midt i denne by ligger *Ledegård*. I sin tid var selve *Ledegaard* afstemningssted for valgkredsen ved folketingsvalgene.

Ejendommelig er dens beliggenhed: lige op ad kirke og missionshus (bygget på dens grund) og med den dejlige have ned mod de vandrige enge med åen og med sin egen lille kirkelåge fra *Ledegårds* have ind til kirkegården, hvor *Ledegårdsslægtens* familiegravsted findes lige ind imod slægtsgårdens have.

Tre slægtled har jeg kendt og holdt af i dette gode hjem, som har betydet så meget for så mange.

Når *Indre* og *Ydre Missions* arbejdere var på rejse på disse egne, før jernbanen blev anlagt, havde rejserne en helt anden karakter end i nutiden; men på *Ledegård* fandt man altid åbne døre og gæstfrihed. Også når *Vilh. Beck* fra sin præstegård i *Ørslev* kørte herop

til sin gamle egn, som han fortsat var stærkt knyttet til fra sin præstetid i Ubby, var det en selvfølge, at han med sit tospænderhestekøretøj holdt ind hos Hans Nielsen i Ledegård og boede der. Når vi ventede ham i den overfyldte kirke i Holbæk, vidste vi, at han kom fra Ledegård i Svinninge. — De timer i Holbæk kirke står uudsletteligt prentet i ens bevidsthed. Vi blev konfronterede med Gud; rigt og åndsfyldt blev der prædikeret, så vi glemte både tid og ståpladser, selv når han prædikede i to stive timer.

I hjemmet i Ledegård voksede Jens Chr. Nielsen op og førte gårdens rige traditioner videre, da han ved sit giftermål 1906 med søster Margrethe overtog hjemmet efter sine forældre.

Allerede i min allertidligste ungdom mødte jeg første gang Jens Christian ved et ungdomsmøde i „Bethesda“ i Holbæk. Han var lidt ældre end jeg og blev uvilkårlig en åndelig vejleder for flere af os yngre og dermed en god ven gennem ungdomstiden. Men i vor manddomstid — da fortsat meget andet åndeligt arbejde knyttede os sammen — var det dog især samarbejdet i bestyrelsen for Fårevejle Højskole, der beslaglagde os og gennem de mange år medførte et meget godt og nært samarbejde under meget skiftende kår, hvor igennem venskabet og tillidsforholdet altid kunne bevares ubrydeligt.

Straks fra højskolens planlæggelse og fra A/S Fårevejle Højskoles stiftelse i 1907 blev Jens Chr. Nielsen medlem af aktieselskabets første bestyrelse og vedblev at være medlem i bestyrelsen, indtil aktieselskabets ophævelse d. 19. april 1941. Fra 1923 til 1941 var han desuden bestyrelsens formand.

Jens Chr. Nielsen var en sjælden stilfærdig, tolerant og dygtig forhandlingsleder og en ydmyg medarbejder. Han var meget omhyggelig med at lade alle sine medarbejders synspunkter komme til udtryk i forhandlingerne, som til sine tider måtte føre til tunge beslutninger og til betydelige personlige og økonomiske belastninger for bestyrelsen.

Såvel ved højskolens rejsning i 1907, som da bestyrelsen i 1912 med kort varsel måtte betale 100.000 kr., var han en af de offervillige foregangsmænd og blev i alle de efterfølgende år højskolens beskedne, målbevidste og højt skattede bestyrelsesmedlem og formand.

Også i højskolens genrejsning i 1944 tog han offervilligt og aktiv del. Det blev derfor en af hans sidste års store glæder at opleve den blomstringstid, som højskolen siden har haft.

Også på andre områder har Jens Christian Nielsen gjort et betydeligt arbejde. Ikke alene var han i mange år formand for I.M.s samfund i Svinninge, men også i Hjembæk-Svinninge menighedsråd og sogneråd (formand i 8 år) var hans personlighed og indsats værdsat.

1927 mistede han sin første hustru ved en færdselsulykke, men giftede sig 11 år senere med en søsterdatter til hende. 1945 havde

han den sorg at miste en søn. For en halv snes år siden overdrog han gården til sønnen Hans Karlo Nielsen, hvorefter han flyttede ind i sin villa „Ledebo“ på hovedgaden i Svinninge og skabte sammen med sin hustru, fru Maren Nielsen, et dejligt hjem.

De senere år blev svære på grund af sygdom. Men Gud gav hjælp til at komme igennem. Den 29. august sidste år tog Gud ham hjem.

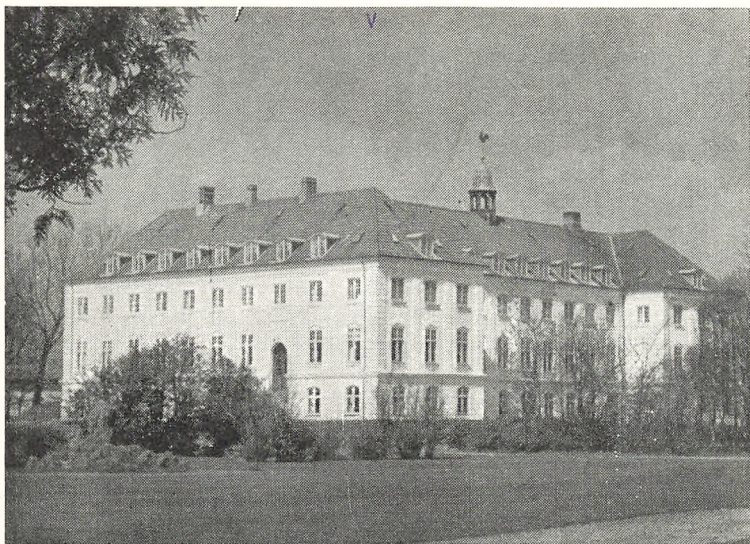
Jeg er taknemmelig over, at vore livsveje fik lov at løbe parallelt med hinanden. Og når det at leve er os Kristus, så er det at bryde op og være sammen med Kristus meget bedre (Fil. 1, 21—23).

Valdemar Olsen.

ADRESSEFORANDRINGER:

- 1956—57: Fru Kirsten Andreasen, f. Vigh-Larsen, Tølløsevej 52, Tølløse.
- 1955—56: Fru Minna Sidemann, f. Andersen, Høyensg. 22, Kbh. Ø.
- 1956: Fru Inger Larsen, f. Lausten, Erritsø pr. Fredericia.
- 1955—56: Inge Kirk, Kol. „Filadelfia“, Dianalund.
- 1948: Fru Lilly Lyngsig, Grønnevænget 48, Skalborg.
- 1955: Agnes Balle, Baggensesvej 30², Silkeborg.
- 1957—58: Ellen Christensen, Kysthosp., Juelsminde.
- 1956—57: Hanne Thomassen, Ivar Huitfeldtsgade 5 st. th., Århus.
- 1956: Mareta Petersen, „Lyngvang“, Jerrig, Grindsted.
- 1955—56: Lis Ubbesen, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
- Petra Nørmark, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
- Marie Mortensen, Statshospitalet, Augustenborg.
- Esther Pedersen, Blegdamshospitalet, Kbh. N.
- 1932: Forstander Hans Schnell, Skrænten 59⁶, Esbjerg.
- 1956: Ingrid Mikkelsen, Tjørring, Herning.
- 1954—55: Rita Iversen, Kongevejen 7, Sønderborg.
- 1956: Hanne Andersson, Statshospitalet, Vordingborg.
- Disponent Ernst Frederiksen, Bågøesg. 28, Nykøbing F.
- 1956—57: Birgit Ø. Jensen, f. Bertelsen, gartneriet, Tovevej, Avedøre pr. Hvidovre.
- 1952: Inge Merete Kaas, Tranevænget 23, Hellerup.
- 1953—54: Fru Birgit Nørgaard, f. Christensen, Kabbelejevej 16, Brh.
- 1956: Karen Thomsen, Statshospitalet v. Århus, Riisskov.
- 1955—56: Lis Sørensen, „Østergård“, Allerup, Klokkeholm.
- 1957—58: Fru Esther Clausen, f. Nielsen, „Lærkedalen“, Fjelstervang, Kibæk.
- 1955: Annette Harsting, Narvik Sykehus, Norge.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Irmgard Petersen, Statshosp., Sønderborg.
- 1956: Suppl. sygepl. Karen Olsen, Sct. Hans Hospital, Roskilde.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
 Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

Maj 1960

Nr. 5

Kamp og harmoni

Sjældent har jeg været så optaget og fået så stort personligt udbytte af en bog som Knud Hee Andersens bog om Olfert Ricard (De unges Forlag, 340 s., 19,50 kr.). Det er mere end et halvt år siden, den udkom, og burde derfor forlængst være anbefalet her i bladet. Men jeg kunne ikke få en sådan anmeldelse god nok og fyldig nok — og så tøvede jeg — indtil jeg i dag helt har opgivet det og må nøjes med følgende:

Først en kort præsentation af Olfert Ricard, selvom vi, der har baade set og hørt og kendt ham, slet ikke kan begribe, at en saadan skulle være nødvendig. Tænk, at ikke alle paa forhaand ved, hvem han er! Saa indholdsmættet er det navn Olfert Ricard for os endnu. Men nødvendigt er det. Dels »rider de døde jo hurtigt«, og dels varede det ikke længe efter Ricards død, inden han simpelthen blev »pebet ud« — selvfølgelig.

Men altsaa: Olfert Ricard, født i et fornemt embedsmands-hjem 1872, i sit 3. studenteraar ved et »tilfælde« af en kammerat trukket hen i noget besynderligt, der hed »Filiale«, senere kaldet KFUM's Ungdomsafdeling, til huse i »Bethesda«s kælder ved Grønttorvet, og dermed for hele livet draget ind i kirkens ungdomsarbejde, ja udvalgt til at være den, der »satte ungdommen paa dagsordenen for den danske kirke, saa det forhåbentlig aldrig skal glemmes, at her ligger den mest krævende opgave for en levende kirke«. Sekretær for KFUM i København og senere generalsekretær for KFUM og K i Danmark med hele den danske ungdom af alle stænder som sit »sogn« 1896-1908. Præst ved Sct. Johanneskirken og senere Garnisonskirken i København 1908 til sin død 1929. »Ingen mand fyldte i øjeblikket saa stor en plads i den danske kirke«, udtalte biskop *Ostenfeldt* ved hans begravelse.

— — —
Der er to ting i Hee Andersens skildring, som har optaget mig mest.

Den ene er Ricards personlige *kamp for at tro*. Naar jeg læser biografier over »store« mænd, er det aldrig deres evnerigdom og daad, der optager mig mest, men at se ind bag kullisserne, deres indre kampe. Heri er der hjælp at hente.

11/4 1907 skriver Ricard til en medarbejder:

„Gunnar, tror du, jeg er en kristen? Jeg ved for tiden som i det sidste år ikke, om jeg er det eller ej. Jeg tror for tiden, at jeg vil blive det, og i saa fald har jeg formodentlig altid været det. Men det er sært at have det saadan, især for mig. Men at jeg dog vist maa blive det, slutter jeg deraf, at jeg bliver saa glad, hver gang jeg møder kristent liv som en realitet. Jeg samler ligefrem paa den slags. I gaar fandt jeg tre — et dejligt brev om A. T.s sejrfulde liv og død, et vaagnende liv hos lange B., som var hos mig, og tre sider i Johs. Fibigers liv og levned“.

I et andet brev af 13/11 samme år skriver han:

„Min svage tro gennemsnedes ofte af tvivlens kolde vindpust. Jeg staar i enhver henseende paa standpunktet: det afventende“.

1908 rejste Ricard ud paa en lang rejse gennem Sibirien, Kina og Japan, over Stillehavet til Amerika og hjem over Atlanten. Formaålet var dels at lære det kristne missionsarbejde at kende ved selvsyn og dels for at faa ro til at tænke over fremtiden, idet han — sammen med og foranlediget af alle overvejelserne herom — var inde i en aandelig krise. Under rejsen over Stillehavet til San Francisco kastede tvivl og mismod Ricard ud i en ny rystende krise, som han selv flere gange er vendt tilbage til baade i tale, skrift og personlig sjælesorg, fordi han der havde erfaret noget, som kunne være til

Olfert Ricard foran alteret i Garnisons Kirke.

hjælp for andre i tvivlens nød — skriver forf. Her skal gengives, hvad han selv fortæller derom i sin første prædikesamling:

„Der har været tider i mit liv, da jeg i ensomheden kom saa langt mod nord, som jeg kunne taale: da jeg gik nat efter nat op og ned ad et skibsdæk og tænkte: Hvad gør du, naar du ikke mere kan tro på Gud? da jeg stirrede timelangt i oceanets dyb og tænkte: Gid du var gemt der! — og da spurgte jeg ikke kød og blod, men jeg spurgte til sidst min bibel, og jeg sagde til mig selv: Vil du sandheden, saa har du jo intet at frygte; studér nu for sidste gang Jesus Kristus efter de fire evangelier, og kommer du til det resultat, at det var bedrag, saa lad os skilles som venner; men skal du tro paa ham, saa maa han overbevise dig — ja, og saa overbeviste han mig. Venner, jeg læste paany mine fire evangelier, og frem af dem steg der en skikkelse, en, som jeg aldrig greb i synd, en, som altid levede i Gud, en, som kunne, hvad ingen andre kunne, og en, som talte ord, som aldrig nogen havde talt, for det var livets ord. Og da bøjede jeg mig for sandheden og troede; den skikkelse var ikke digtet, det ville være et endnu større vidunder end den simple sandhed, at han var vidunderet; og da sagde jeg til mig selv, som jeg nu siger til Eder: Menneskene maa mene om ham, hvad de vil — mig har Faderen ført ad sine veje, jeg tror paa bibelens Jesus Kristus, fordi hans skikkelse, som den mødte mig i de fire evangelier, har overbevist mig med sandhedens magt“.

Denne krise var dog ikke gennemkæmpet på én gang. 19/8 skriver Ricard til Gunnar Engberg fra Amerika:

„Jeg er rask ... men ak, den fred! Det ufrome sind og de genstridige tanker siger hele dagen: bedrag, bedrag. Hjertet siger: jeg tror, jeg vil tro, det bliver jo lyst igen“.

Under en større synsvinkel blev den kamp, han dér stred igennem, et ridderslag og en bekræftelse, måske den frugtbarste indvielse til at blive budbringer til mange — skriver Hee Andersen til slut herom.

— — —

Det andet, der har optaget mig, er noget, der kan synes diametralt modsat: *hans personligheds harmoni og hans harmoniske kristendomsopfattelse*. Vi finder toner i hans forkyndelse og forfatterskab, som ikke er ulig, hvad vi — i al skrøbelighed — prøver at sige i den kristne danske folkehøjskole, og hvad ogsaa et af tidens udtryk — »det hele menneske« — rummer.

Da Ricard første gang havde været paa besøg hos Indre Missions gamle høvding *Vilhelm Beck* i Ørslev præstegård, sagde Beck bagefter: »Han er det mest harmoniske menneske, jeg har kendt«.

Selv har Ricard ikke været tilfreds med denne karakteristik, føjer forf. til. »Harmonisk kristendom« — i betydningen af at være rodfæstet i det personlige gudsforhold og derudfra at favne vidt i alt menneskeligt — det var hans ideal af et kristenliv.

I et tilbageblik over sit liv og arbejde siger Ricard:

„Mit grundsyn var bestandig det harmoniske: at Jesus Kristus, naar han fik ungdommens hjerte, skulle lyse over alle menneskelivets egne; at intet menneskeligt skulle være ungdommen fremmed, og da frem for alt ikke menneskesønnen“.

Da han i 1906 begyndte særlige møder for 17-20aarige unge mænd, skrev han:

„Men det, der svæver foran os som det lysende maal, det er det harmoniske. Den unge mand, der er paa højden af sin tid, færdig med alle tarvelige fornøjelser og højt hævet over dem, ivrigt optaget af sit fag og sin fremtid, dygtig til en idræt, sine venners ven, med smil paa ansigtet, men mandig — og saa alt dette fuldt belyst af Jesu herlighed, paa den naturligste maade indviet til ham, saa alt det, man har og er, er helliget ham, derfor vel kendt med sin bibel, kærligt og forstandigt optaget af at drage kammerater ind paa denne vej —“.

At Kristus er »et ja til livet«, og at Gud og glæde hører sammen, er derfor en tone der gaar stærkt gennem Ricards foryndelse, og utrætteligt paapeger han, hvad glædens modsætning er:

„Og til dem udenfor vil jeg sige, at glædens modsætning hedder ikke sorg; thi sorg og glæde kan herligt bo paa samme tid i det samme hjerte, ja maaske har et menneske det aldrig bedre, end naar dette er tilfældet. Men glædens modsætning hedder synd. Al sand glæde fly'r, hvor synden bor. Men den, der for alvor bliver en kristen, han bliver for alvor glad. Det vil jeg hævde. Og jeg vil lade mig le ud for den paastand“.

Dette afsnit om »harmonisk kristendom« giver Hee Andersen anledning til at sige noget, som vi paa højskolerne maa give ham ret i: Sikkert var der baade noget tidsbestemt og noget personligt begrænset ved Ricards »harmoniske kristendom«. Men selve hans anliggende, at finde enhedspunktet i den brydende mangfoldighed, at rodfæste alt i Jesu kærlighed og derudfra byde livets rigdom velkommen, er noget, der bestandig maa tages op påny, hvis vi ikke skal havne i snævert og lukket sektvæsen. Her har Ricard med sin dybe Kristustroskab og sit frodige vidsyn noget at lære kommende slægter. Kunsten er ikke bare at lukke dørene op for kulturliv og fornøjelser, men som Ricard at sætte alt i forbindelse med kaldet til afgørelse og personlig overgivelse.

— — —
 Men der er meget mere at hente. Køb selv bogen og studer den! Den *giver* usædvanlig meget. K. Rob. H.

— FRA SKOLEN —

Siden sidst — lad os denne gang simpelthen blade lidt i dagbogen:

24/4: Off. møde, hvor bl. a. højskolelærer H. K. Brinth, Den udv. Højskole, Haslev, holdt et interessant, aktuelt og alvorligt foredrag: „I menneskehedens skæbnetime“ ud fra oplevelser i Østtyskland. — 28-30/4 deltog et par af os i I. M.s høj- og efterskolels årsmøde på Rinkenæs Ungdomsskole, festlige og gode dage i venelag og i sønderjyske og sydslesvigske problemers tegn. — 24/4 holdt eleverne „pakkefest“ til bedste for flygtningehjælpen; der indkom over 500 kr.! — 4/5 deltog vi i sognets flygtningearrangement i forsamlingshuset, hvor bl. a. Røde Kors' præsident, prof. le Maire, holdt foredrag, og vort elevkor sang. — 5/5 besøgte vore gode naboer, Ubberup Højskole med stab og elever, os; disse besøgte, de to skoler imellem, har vi megen glæde og udbytte af. — 8/5 holdt vi „forældredag“ under de sædvanlige former og god tilslutning; frk. P a d e og forst. holdt foredrag og eleverne opførte paa en enestaaende god og smuk maade Ibsens: „Gildet paa Solhaug.“ — 10/5 holdt skolens bestyrelse sit ordinære møde her; byggeriet blev besigtiget, tonefilmsanlæg bevilget og modernisering af „Raadhuspladsen“ stillet i udsigt. — 16/5 og 19/5 var eleverne, delt i to hold, paa en ikke helt almindelig ekspedition. Vore gode venner, gdr. og organist G u n n a r O l s e n og frue, „Granly“, Ny Faarevejle, havde inviteret os ikke alene til kaffe, men til at kappe hovederne af alle de tulipaner, man kunne overkomme — festligt og hyggeligt. — 20/5: Off. møde ved biskop for Brødremenighedens mission og kirke i Southern Highlands i Tanganjika, E l m o K n u d s e n, søster J o h a n n e L a r s e n, pastor J e n s H a n s e n og missions-

Herdis Pedersen

tær m. m. Vi byder frk. Pedersen velkommen til samarbejdet i en forhåbentlig ikke altfor kort periode.

sekr. Jørgen Nicolajsen, alle Christiansfeld. Afrika rykkede os ind på livet i ord og billeder. — 21. maj: filmsforedrag v. landskr., pastor Jørgen Jessen, Københavns Kirkefond.

Og så er en ny medarbejder „dukket op“ — frk. Herdis Pedersen fra Brønderslev har efter ophold på Den udv. Højskole, Haslev, og efter at have gjort tjeneste på Lärkkullastiftelsen i Finland overtaget posten som gymnastiklærerinde, sekretær m. m.

„Midtsjællands Ungdomsskole“

Saa gik et længe næret ønske i opfyldelse: Sjælland fik sin I. M.s efterskole. Ti laa i Jylland, men ingen paa Sjælland (eller Fyn, Lolland-Falster og Bornholm) — det kunne ikke være meningen.

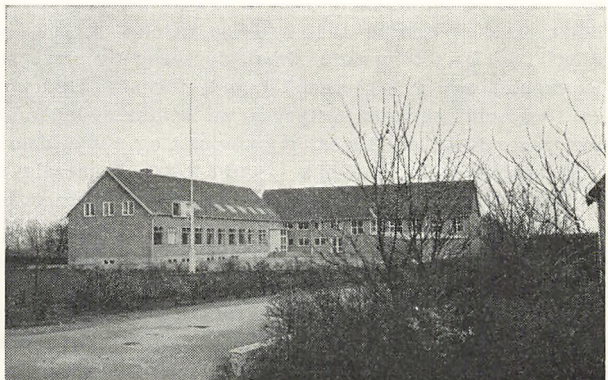
Den 20. februar 1959 holdtes det første møde om sagen, og den 3. maj aaret efter rykkede det første hold ind. Det lyder som et eventyr, men er virkelighed — Guds gave til de unge og hjemmene paa Sjælland.

En gave er ogsaa den forstander, vi fik — H. Kofoed Phil, titl. Rydhave Slots Ungdomsskole, og hans stab af medarbejdere.

Ca. 40 elever kan rummes inden for de nuværende midlertidige rammer. Men snart gaar vi i gang med udbygningsprojektet, saa skolen faar plads til 60-70. At der er behov for en saadan skole for de 14-18-aarige viser allerede efterspørgslen efter plads.

Skolen fik en festlig indvielse den 22. maj i nærværelse af under-

*Midtsjællands
Ungdoms-
skoles
foreløbige
udseende*

Adresseforandringer:

- 1956: Meta Høj, Statshospitalet, Viborg.
- 1955: Fru Else Marie Jensen, f. Jørgensen, Alsgade 52 A, Sønderborg.
- 1954—55: Stine Kølæk, Centralsygehuset, Trondheim, Norge.
- 1955—56: Helga Nøhr, sygehuset, Farsø.
- 1954—55: Anna K. Larsen, Jyllandsg. 7, 3., Ålborg.
- 1952: Fru Vibeke Pedersen, f. Arndt Hansen, Knud Anchersv. 1. Vanløse.
- 1953—54: Sgpl. Inger Christensen, sygehuset, Angmagssalik, Grønland.
- 1952—53: Tove Autzen, f. Dahl, Cox 312, Fonthill, Ontario, Canada.
- 1955—56: Inger Andersen, Centralsygehuset, Randers.
- S. 1957: Margith Hougaard Andersen, De gamles Hjem, Kirkegårdsvej, Århus.
- 1954—55: Ruth Anker, med. afd. Københavns Amts Sygehus, Glostrup.
- 1954—55: Anne-Lise Boserup, Helgasvej 9, Holte.
- 1957—58: Ellen Christensen, Kommunehospitalet, Horsens.
- 1957—58: Karen Clausen, c/o Alfred Clausen, Sandager pr. Dejbjerg.
- S. 1957: Rita Hagelskær, c/o Laursen, Nørrebrogade 55, Kbhvn. N.
- E 1958: Edith Carlsen, Centralsygehuset, Herning.
- Inger Wounlund, Centralsygehuset, Holstebro.
- 1955: Sgpl. Else Mortensen, f. Kaag, Ndr. Strandvej 44, Riisskov.
- 1956: Sgpl. Anna M. Gramstrup, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
- Supp. sgpl. Ingrid Christensen, Ortopædisk Hospital, København Ø.
- E 1958: Sgpl. Karen Fischer Hansen, K.A.S., Hellerup.
- E 1958: Sgpl. Inge Boysen, Centralsygehuset, Hillerød.
- 1955—56: Sgpl. Ingrid Holm Jensen, Smallegade 46, København F.
- 1956—57: Ingerlise Drøschler Jørgensen, Ny Strandvej 19, Espergærde.
- 1954: Fru Julie Damgaard, f. Thomsen, H. C. Ørstedsv. 95, Herning.
- 1940 og 47: Hjemmesygepl. Anne Marie Dandanell, Lindevangen 81¹, Virum.
- F 1959: Jytte Graff, Sdr. Stationsvej 37, Slagelse.
- S. 1958: Ruth Hansen, f. Kjær, Hjemly, Sagelfaldet, Åkirkeby.
- 1952—53: Nanna Hermann, f. Møller, med afd., Sygehuset, Kolding.
- 1952—53: Anna Holst, Baggensvej 38, Silkeborg.
- 1955—56: Hanne Jepsen, Kommunehospitalet, Århus.

- S. 1958: Anna Lisy Jørgensen, Hotel Søndervig, Ringkøbing.
- 1952: Martha Jørgensen, f. Thomsen, Avedøre, Enghavevej 20, Hvidovre.
- 1955—56: Ruth Kallestrup, med. afd., Centralsygehuset, Randers.
- 1954—55: Jane Friis Larsen, Københavns Amts Sygehus, Glostrup.
- 1940: Paula Lyse, Havnsø, Føllenslev.
- 1955—56: Elisabeth Møller, Statshospitalet, Augustenborg.
- 1921: Anna Nielsen, Nordskovsvej 5, Stenlille.
- 1957—58: Liisa Nielsen, Sygehuset, Nykøbing Sj.
- 1954—55: Else Nielsen, f. Jensen, Bøgesø st.
- 1954—55: Gerda Noe, Nørgaard, Vandborg Strande.
- 1921: Carla Olsen, Øverup pr. Tingsted.
- 1954—55: Esther Pedersen, Nansensgade 59, København K.
- 1955—56: Kirsten Sørensen, Statshospitalet, Augustenborg.
- E. 1958: Inga Schmidt, Solvang, Kr. Hyllinge.
- 1957—58: Bodil Schultz, c/o Edelgaard, Vejstrup.
- 1955: Ingrid Brink, Sygehuset, Brødstrup.
- 1948: Anna Rønn Christensen, c/o Hygum, Klinkby.
- 1955: Linda Christensen, f. Bengtzen, Silkeborgvej, Kjellerup.
- 1952: Martha Clemmensen, Alderdomshjemmet, Kjellerup.
- 1956: Dorit Erichsen, Centralsygehuset, Augustenborg.
- 1956: Anna M. Gramstrup, Rigshospitalet, København Ø.
- 1956: Tove Jakobsen, Diakonissestiftelsen, København F.
- 1956—57: Tove Lauridsen, Statshospitalet, Nykøbing Sj.
- 1954: Birgit Lund, f. Kristensen, Borggade 10, Århus.
- F. 1958: Else Frost Nielsen, Havrevænget, Allerød.
- 1922—23: Hans Nielsen, Holbækvej 25, Vig st.
- 1956: Edith Pedersen, Hjørring sygehus, Hjørring.
- 1956—57: Margrethe S. Pedersen, c/o Uffe Pedersen, Ørvejde Forsing pr. Struer.
- 1954—55: Kate Pharao, „Rosenlund“, V. Banevej 11 a, Rungsted Kyst.
- 1955—56: Anne Søndergaard Nielsen, Rigshospitalet, Kbhvn. Ø.
- E. 1958: Inga Sørensen, Centralsygehuset, Herning.
- 1953—54: Kirsten Sørensen, f. Andersen, Rindsholm.
- 1956—57: Anny Sørensen, „Filadelfia“, Dianalund.
- 1956—57: Gudrun Kjærsgaard Andersen, smst.
- 1953—54: Margit Grøntved, „Bellinghøj“, Vedde.
- 1956—57: Ragnhild Thomsen, Statshospitalet, Viborg.
- 1956—57: Stinne Christensen, „Filadelfia“, Dianalund.
- 1956: Edith Pedersen, Centralsygehuset, Hjørring.
- 1954—55: Tove Christensen, Niels Andersensvej 92, Hellerup.
- 1956: Gunhild Overgaard, Jansvej 53, København S.
- 1956: Signe Mølbæk, Kommunehospitalet, Ålborg.
- 1956—57: Eva Egelund, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
- 1957: Ruth Erna Hansen, Kolonien „Filadelfia“, Dianalund.

visningsministeren, stiftamtmanden, biskoppen, statskonsulenten for ungdomsundervisningen m. fl.

I. M.s højskoler, gymnasium, seminarium og landbrugs- og husholdningskole paa Sjælland forærede deres nyfødte søster en talerstol med ønsket om, at der derfra i de kommende mange aar maatte lyde ikke blot et levende ord i historisk-poetisk betydning, men det levende ord, troens ord om Jesus Kristus.

Ogsaa Faareveje Højskole hejste flaget og ønsker lykke og Guds velsignelse over „Midtsjællands Ungdomsskole“.

Forårsholdet 1960

1. Andersen, Agnethe, Kolsbæk pr. Helsingø.	28. Hansen, Toni, Grønbjerg pr. Filskov.
2. Andersen, Ingrid, Ejerslev pr. Nykøbing Mors.	29. Hansen, Tove, Vejby.
3. Andersen, Ruth, Lundenæs pr. Skjern.	30. Henriksen, Birgit, Nykøbing F.
4. Andreassen, Erna, Grauballe.	31. Holm, Ingeborg, Rømø.
5. Bach, Aase, Brøndum pr. Fjerritslev.	32. Jensen, Ellen, Barde pr. Herning.
6. Bang-Madsen, Gunhild, Djeld pr. Vinderup.	33. Jensen, Inger Marie, Redsted, Mors.
7. Bengtsen, Inga, Vegger.	34. Jensen, Olga, Østerlars, Bornholm.
8. Bjørkdal, Karla, Thorshavn, Færøerne.	35. Johansen, Ruth, Lyngby.
9. Borg, Margrethe, Asp.	36. Jørgensen, Bente, Kolsbæk pr. Helsingø.
10. Bragh, Edel, Dyndved pr. Guderup, Als.	37. Jørgensen, Jytte, Brønshøj.
11. Baadsager, Gudrun, Hellested.	38. Jørgensen, Ruth, Frederikssund.
12. Anette, Degn, Viby J.	39. Kej, Bente, Hvedholm, Horne, Fyn.
13. Einspor, Birthe, Kregme.	40. Kristensen, Emma, Grindsted.
14. Friis, Anni, Allinge.	41. Krogh, Birgit, Hyllinge.
15. Fønss, Lis, Kolding.	42. Larsen, Eva Hvidsten, Saks-købing.
16. Galsgaard, Maja, Viby J.	43. Larsen, Lone, Hillerød.
17. Grinderslev, Jette, Birkerød.	44. Laursen, Edith, Hedensted.
18. Grundfør, Estrid, Søborg.	45. Laustsen, Gunhild, Vridsløselille.
19. Hadbjerg, Anna, Sdr. Vilstrup.	46. Lund, Gudrun, Løsning.
20. Hammelsvang, Inger, Barde pr. Herning.	47. Matthiesen, Kirsten, Bedsted Lø.
21. Hansen, Agnethe Kongsb-jerg, Ll. Tvede pr. Brande-lev.	48. Mortensen, Anna, Lønborg.
22. Hansen, Annalise, Rødding.	49. Nielsen, Alice Grønbæk, Hvidovre.
23. Hansen, Gerda, Skads pr. Esbjerg.	50. Nielsen, Vita Valentiner, Tå-strup.
24. Hansen, Grethe Kingo, Kap-pendrup.	51. Nielsen, Bente Frislev, Viby Jylland.
25. Hansen, Ingrid, Brovst.	52. Nielsen, Grethe Frølund, Au-lum.
26. Hansen, Irene, Rødding.	53. Nielsen, Lilly, Nysted pr. Thorsø.
27. Hansen, Silja, Torup pr. Dys-sekilde.	

54. Nielsen, Ulla Ahm, Albæk pr. Randers.
 55. Olsen, Anne Marie, Skålevig, Færøerne.
 56. Olsen, Annelise, Hillerød.
 57. Pedersen, Anita, Vanløse.
 58. Pedersen, Inger, Sjørup pr. Nimtofte.
 59. Pedersen, Kari, Holte.
 60. Pedersen, Margit Brink, Esbjerg.
 61. Petersen, Ellen Munk, Næstved.
 62. Petersen, Randi Tilgren, Kastруп.
 63. Pollas, Jette, Holte.
 64. Poulsen, Bodil, Dronninglund.
 65. Puggaard, Laura, Grindsted.
66. Rasmussen, Elna, Bolderslev.
 67. Rytikønen, Bente, Birkerød.
 68. Simonsen, Karen, Vinstrup Mark pr. Dalbyover.
 69. Smith, Ingrid, Lemvig.
 70. Svendsen, Gudrun Kynde, Bøvlingbjerg.
 71. Veilmærk, Benthe, Franke-rup pr. Vårslev.
 72. Witoslavsky, Jeanne, Esrum.
 73. Worm, Ruth, Nykøbing M.
 74. Wranér, Anne Jette, Saks-købing.
 75. Wrisborg, Helene, Valby.
 76. Wøbbe, Gerda, Laurbjerg.
 77. Zøfting-Larsen, Hanne, Kø-benhavn NV.

Desværre blev holdet knap så stort, som vi plejer. Denne gang var det os, der i særlig grad blev ofre for det, der er alle sygepleje-højskolars skræk: de mange for sene afmeldelser, som ikke kan ind-hentes igen, da et ophold her kræver forkundskaber, som ikke alle har eller kan nå at få. „Jeg blev forlovet i aftes — og min kæreste synes ikke, at ...“ „Min læge fraråder mig at ...“ „Jeg blev da gift i fjor; undskyld, at jeg helt har glemt at ...“ „Paa grund af ind-trufne omstændigheder ...“ „Jeg har ikke fået gjort noget ved fysik-ken og kemien, så jeg må vist hellere vente til næste kursus“. O. s. v. — Ja, ja, vi fik så gode kår, at vi ikke skal klage. Men ønske kan man jo nok.

I dag har vi så til gengæld sagt ja til nr. 116 til efteråret for at være på den sikre side!

Fra elevkredsen

I. M.s ungdomsskolars landsstævne paa Himmelbjerget.

For 4. gang indbyder titl. elever paa vore højskoler, efterskoler og fagskoler til landsstævne paa Himmelbjerget. Adskillige tusin-der har hidtil sluttet op om dette stævne.

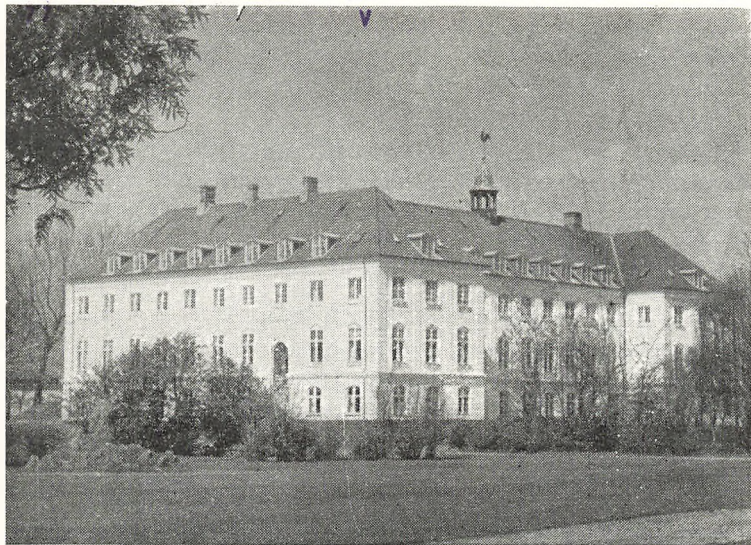
I aar bliver det s ø n d a g d. 19. j u n i kl. 14, og talerne er denne gang forstanderne Jef Tange, Rønde, Chr. Davidsen, Horne, og K. Robert Hansen, Fåarevejle. — Den sidste glæder sig meget til at hilse paa mange gamle F. H. elever. Vel mødt!

Korrekturlæseren

(redaktøren selv) beklager meget at have overset en slem trykfejl i forr. nr. Det hedder selvfølgelig anno Domini (og ikke Domino), dvs. i det Herrens år, dvs. efter Kristi fødsel.

Udgivet af Fåarevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)

Formand: *Aage H. Lund.* - Redaktør: *K. Robert Hansen*

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

Juni - juli 1960

Nr. 6-7

I ventetiden

Det er en ganske almindelig tirsdag eftermiddag. Telefonen ringer. Nu igen.

»Det er fra amtssygehuset i N.by — et øjeblik!«

»Tak, ja vel.« Det er nok blot en meddelelse om en elev, en forespørgsel om plads til august, en besked til . .

»Hallo, det er frk. O. — jeg må desværre fortælle Dem, at Deres datter er bragt her ind på skadestuen for et par timer siden; hun har været ude for et uheld.«

Nu er hele situationen forandret.

»Er det alvorligt?«

»Hun er endnu ikke kommet til sig selv. Lægerne er ved at undersøge hende.«

»Jamen, jeg mener, er der fare på færde?«

»Jeg kan dårligt sige det. Efter omstændighederne —. Om et øjeblik kan De komme til at tale med en af lægerne. Vil De vente —«

»Ja, jeg venter.«

— — —
Og så venter jeg da.

Sekunderne er lange. De bliver til minutter — meget lange. Hvad mon der er sket? Er hun døde, måske allerede død? eller er det kun et mindre uheld, lidt knubs, nogle skrammer? Ja, det er nok det sidste — skønt . . . hun kunne ikke sige noget bestemt, og hvorfor skal jeg absolut tale med lægen? og hvorfor mon det varer så længe, inden han kommer til telefonen?

Jeg venter —. Skal jeg om et øjeblik bekræftes i mine værste anelser, i de billeder, der har tegnet sig for mig — eller skal jeg ånde op befriet fra min frygt? Hvad skal jeg om et øjeblik ind og fortælle min kone, som intet véd om det hele?

»Taler De her?«

»Jeg venter.«

Ja, jeg venter —.

Men hvad er det? Der lyder toner i telefonen; der bliver spillet på et orgel derovre på sygehuset — fjernt herfra og dog så nær. Hvor gør disse toner godt! Orgeltoner er nu noget for sig — orgeltoner er kirketoner — og kirke, det er Gud, det er nær — Gud er altså med i dette her.

Det må for resten være hr. P., der spiller — jeg kender jo sygehuset, har engang selv ligget der, kender derfor rytmen — en tidligere patient, som i taknemmelighed for helbredelse stiller sine evner og sin tid til rådighed for de syge. Han gør en god gerning — og nu også mod mig — i telefonen — langt derfra — og han véd det ikke. Han, der spiller, har prøvet meget svært — og jeg véd, det holdt for ham, det med Gud. De gør godt, de toner — de stiller og binder mine tanker.

Og nu — nu bliver tonerne til sang. De synger derovre — det er sygeplejerskerne på afdelingen — de synger aftensang nu.

»Taler De her?«

»Jeg venter.«

Ja, jeg venter — men jeg lytter også, jeg hører i ventetiden noget usigelig godt.

„Kun én dag, ét øjeblik ad gangen!
Hvilken trøst for den forsagte ånd!
Hvorfor skal mig uro holde fangen?
Alting hviler i min faders hånd.
Han, som har for mig en faders hjerte,
hver en dag jo også sende vil
mig den lille del af fryd og smerte,
som jeg netop trænger til.“

De synger også for mig — her i ventetiden — i telefonen. De véd det blot ikke. Disse toner og ord omslutter hende derinde på skadestuen og mig her i telefonen — i ventetiden. De kommer langt borte fra — hjemmefra, fra Himlen, fra Gud selv. Gud bruger mennesker. Gud er nær —

„Nær hos mig han vil mig altid lære
særlig nåde for hver enkelt tid;
hver en dags bekymring han vil bære,
„kraft“ og „råd“ han kalder sig med flid.
Han vil vogte sine får så kære,
mætte sjælen ved sit nådebord.
„Som din dag er, skal din styrke være!“
Det er løftet i hans ord.“

Det er min mors sang — hun nynnede den tit derhjemme; længe, længe inden den blev »populær«, sang hun den ind i mig — og hun ville så gerne høre den, da hun sad gammel og hjælpeløs i sin stol. Nu har jeg brug for dens ord — hver eneste linje bliver levende og god for mig nu i ventetiden — bliver til bøn, hjælper mig at bede.

„Hjælp mig da at hvile trygt og stille
kun på dine løfter, Herre kær,
og ej troens dybe fred forspilde,
som i ordet kom mit hjerte nær!
Når mit sind er af bekymring fangen,
lær mig tage af din faderhånd
kun én dag, ét øjeblik ad gangen
med en stille, ydmyg ånd!“

»Taler De her?«

Jeg havde mest lyst til at sige ja — for jeg taler jo, taler til Gud, siger tak til Ham, som har talt til mig.

»Jeg venter.«

Ja, jeg venter — og har fået hjælp til at vente og til at tage imod det, som kommer, når ventetiden er forbi. For jeg har jo hørt tonen fra himlen, ordet om, at der for Jesu skyld er en faderhånd, hvori alting hviler — hun derovre bevidstløs, mor derinde i stuen intetanende, jeg her ved telefonen i pinefuld venten — og at vi må tage alting af den gode hånd — hvad enten det bliver bekræftelse eller befrielse, sorg eller glæde, liv eller død.

Så nu lyder der skridt — telefonen bliver taget.

»Hallo, det er dr. Q..«

»Tak, doktor!«

Tak, kære himmelske Fader! Du har hjulpet mig. Du har ladet høre fra dig — i telefonen — gennem nogle sygeplejerskers sædvanlige aftensang — tværs over både det lille og det store bælt!

— FRA SKOLEN —

Siden sidst er der først og fremmest arbejdet; både lærere og elever lagde sig ekstra i selen — det gjaldt jo slutspurten.

Sæsonens sidste offentlige møde havde sognepræst Eva l d C h r i s t e n s e n, Holte, som taler, og den sidste lørdag aften hyggede vi os med sælsomme og dog efterhånden velkendte gæster som „tante 1“ og „tante 2“, „Ellen“ og „professor Petersen“ og bagefter omkring kaffebordene i „Sorø“ i kammeratligt samvær.

Og så endte da forårsskolen 1960. Den 23. juni var sidste skoledag, og om aftenen — Sct. Hansaften — sagde vi farvel. Et langt og varieret program havde afskedsfesten: Efter middagen kl. 17,30 tog vi vort nye tonefilmsanlæg, som bestyrelsen bevilligede os ved sit sidste møde, i brug og så i gymnastiksalen „Skæbne eller skaber-vilje“ — en film, som simpelthen er et fund for en skole som vor, hvor naturfagene spiller så stor en rolle, fordi den samler alt, hvad vi lærer, i et „Op al den ting, som Gud har gjort, Hans herlighed at prise!“

Vi er taknemmelige for vor nyerhvervelse. Selvfølgelig er det en farlig ting; alt for megen teknik (skoleradio, fjernsyn og film) kan fortrænge den levende tale, som er højskolens kendetegn, og som aldrig må forstumme, og gøre undervisningen upersonlig og flimrende. Vi har absolut ikke i sinde at fremme en sådan udvikling; men i den faglige undervisning har vi ofte brug for noget for øjet, og det kan hælde, at et levende ord kan få en nyttig understregning gennem et levende billede. Vi siger derfor tak for det. Det er selvfølgelig vore venner i Felix' skoleafdeling, der leverede os det.

Ved det efterfølgende samvær i foredragssalen var det denne gang frk. P a d e, der havde ordet for at give det bortdragende elevhold skolens afskedsord. Efter kaffebordet, smukt pyntet med markblomster, tolkede Eva H v i d s t e n sin og sine kammeraters tak til skolen for de forløbne 5 måneder. Senere overrakte Emma K r i s t e n s e n skolen en afskedsgave fra holdet — et gavekort til hjælp til en pladespiller — og Alice G r ø n b æ k sang for sidste gang solo for os. Alvor og spøg, sang og tale vekslede, indtil f o r s t. sluttede af med aftenandagt. Og endda var vi ikke færdige — Sct. Hansbål (ak, ogsaa denne gang „koldt“ på grund af brandfare og politiforbud) og illumination med kulørte lamper ventede os i haven. Den ene sang efter den anden lød ud i den lyse, lune sommernat, indtil vi med hinanden i hånden og med „Sølvsnoren brister“ og „Altid frejdig“ på læberne sagde hinanden tak for alt, hvad vi havde delt sammen i den nu forløbne tid. Kl. 1 var der ro — der skulle soves; spændende og anstrengende dage var jo for hånden.

Og hvad kom der så ud af det hele? Det meste og bedste er nok skjult — og bør sikkert også være det. „I tro vandrer vi, ikke i be-

skuelse" gælder også højskolens gerning. Og dog gør det godt, når det en gang imellem på stilfærdig måde kommer til orde, sådan som det gjorde gennem et lille brev stukket ind om natten til en af vore lærerinder. Vedkommende, nu altså „gamle“ elev, må tilgive os, at vi citerer det og gør det med et par småændringer for ikke at „beskæmme“ den lærer, til hvem ordene er rettet; men når vi bevarer anonymiteten, går det vel an. Vi tager det med tak som en bekræftelse på, at højskolen nok alligevel har en gerning at gøre, og som en tilskyndelse til at gå videre:

„Et uerfarent menneske,
en ganske ung, som ved
om livets dybe mening
kun såre lidt besked,
men i sig har en higen
mod det, der har værdi,
er standset op og glædes:
„den rette“ kom forbi!
— — —

Den sandhed, at vi i os selv
er ganske bitte smaa —
men Gud er stor og stærk og rig
og til at lide på,
sådan som De har åbnet
mit øje klart derfor,
har lagt en sten til huset,
som fast på klippen står.
— Af fattig evne takker jeg,
skønt jeg det ej formår.“

Fra elevkredsen

Bryllupper.

Den 2. april viedes frk. Else Olsen (elev 1954) til diakon Svend Erik Grotum Sørensen. De bor Søborg Hovedgade 52¹, Søborg. Vi sender hermed vore hjerteligste lykønskninger.

Den 30. april blev sygeplejeelev, frk. Solveig Grube (elev 1957) viet til læge Poul E. Randrup. Dr. Randrup og frue er antaget af Det danske Missionselskab til lægemissionærgerning i Tanganyika. Udsendelsen vil finde sted i slutningen af september. Her på skolen ønsker vi hjerteligt til lykke med både brylluppet og med gerningen — og glæder os meget. Vi husker Solveig Grube for hendes medvirken i jubilæumskantaten. Vi håber i et senere nr. at kunne bringe både billeder af og brev fra missionærparret.

Højskolesommerferie.

Bethesda's Aftenhøjskole i København har — som så tit — fået en god idé. Den arrangerer et sommerferiekursus på en svensk folkehøjskole, nemlig hos vore venner og naboer, rektor B. Gunnemos på Sundsgårdens Folkehøjskole lidt syd for Helsingborg. Det er dagene 1.—7. august. Der er et meget righoldigt program med både bibeltimer, foredrag, udflugter og lejlighed til stilhed og hvile i de skønne omgivelser. Var det ikke noget? Meld Dem til forstander Hans Røpke, Borgm. Godskesenspl. 3, Kbhvn. F, Fasan 3269, eller Bethesda, Rømersg. 17, Kbhvn. K, Minerva 1717 — men inden d. 20. ds.! Forst. og vor mor har ikke kunnet modstå indbydelsen til at komme et par af dagene.

Og så er der elev- og sommermødet.

Det skulle jo som før meddelt være søndag d. 4. september. Det udførlige program vil fremkomme i næste nr.

Hvem vil hjælpe os?

Fra 1. august mangler vi 1—2 piger — 17—19 år — til hjælp i stuer og køkken. Henv. med anbefalinger til

Mette Kirstine Hansen.

VIGGO BAY

Så har vi igen måttet sige farvel til en af Fårevejle højskoles gode venner. — Den 30. april døde pludseligt lærer Viggo Bay, 75 år gl., og med ham en af dem, der på sit sind, ved sit arbejde og med sin bøn har båret vor skole gennem dens 53 år i lyst og nød.

Viggo Bay var i sine purunge dage elev her — på det allerførste hold 1907/08, da skolen knap endnu var færdig — modtog impulser og syner, som varede livet igennem, og bandtes dermed for livet til Fårevejle højskole. Sin

livsgerning øvede han som lærer i Tirslund i Sønderjylland efter 1920 til for en halv snes år siden, da han og hans hustru flyttede til de hjemlige egne igen, byggede og bosatte sig i villaen „Awtenfrej“ i Hørve. Det var ikke tilfældigt, at det blev Sønderjylland, Bay viede sin livsgerning; de unge af hans slægtled var grebet af det, som skete i 1920, og meldte sig af taknemmelighed til tjenesten i det genvundne land. Og gerningen dernede øvedes i den kristne danske højskoles ånd. Et levende og vågent menneske var han; begejstring og sund idealisme prægede ham; evner havde han til at undervise, tale og skrive — også „Sølvsnoren“ har ofte nydt godt deraf — tjene ville han med sine evner, og sin ungdoms syner var han tro imod til det sidste. Og så havde vi da også den glæde at have Viggo Bay i vor elevforenings bestyrelse og ofte som gæst på skolen; han var et af de bånd mellem fortid og nutid, som vi, der har vor gerning på skolen nu, er så taknemmelige for.

Vi siger Gud tak for Viggo Bay og tænker kærligt på hans hustru.

K. Rob. H.

Sommerferietid er læsetid

Lad blot bladene ligge! Og magtes ikke noget tungere, så læs i ferien en eller flere romaner, som er noget og vil noget! Man behøver ikke at lade tilfældighederne råde; De unges Forlag byder på en række læseværdige bøger:

Alfred Haug: **Kvinder på Galgebakken**, 288 s., 16,75 kr.

Det væsentlige ved denne bog er ikke dens ellers meget dramatiske handling, men de spørgsmål, den rejser. Den handler om mennesker, der begynder at tænke over deres liv og meningen med det hele og gør op med sig selv. Hovedpersonen stiller sig selv det spørgsmål: „Og du, Josef Eng, hvorledes ligger du i Vor Herres sukkerskål? Ligger du så langt nede, at det ikke er lykkedes ham at få fat i dig?“ Og hans datter tænker om sin far: „Han har sit gevær, hunden og jagten; han har banken med tal og checks, vekslere og knitrende sedler, og vi har et smukt hjem — men mere, far? Mere?“

Kr. Gravesen Nielsen: **Vestergaardssønnen**, 272 s., 15,75 kr.

Forf. er ikke professionel skribent, men praktisk landmand i Vesthimmerland. Bogens handling udspiller sig under landbrugs-krisen i 30'erne; den unge driftige Jørgen Vestergaard slås ud både af økonomiske og personlige sorger, må forlade gården og fortvivler, indtil spørgsmålet om eget ansvar og egen skyld åbner nye perspektiver. Nyttigt for den nye slægt at læse om de vanskeligheder, mange hjem måtte kæmpe med, da de selv var små.

Bo Ivar Nilsson: **Stærkest i modvind**, 208 s., 14,75 kr.

Også denne forf. er en „skrivende bonde“, som hans skånske landsmænd siger om ham. Vi husker måske hans „I stadens skygge“. Nu har vi igen en bog fra hans hånd og erfaring. Læs kun om Irene Bergdal, den fattige træskomands forkuede datter, og hendes slyngegede livsvej!

Kirsten Bang: **Lars i Danmark**, 151 s., 6,85 kr., kart. 8,50 kr.

Bogen er nr. 7 i den forfræffelige og nyttige serie Juniorbøgerne og en selvstændig fortsættelse af „Lars i Østgrønland“. Livlig og spændende, god og sund læsning. Godt, at der er nogle, der vil skrive sådan for de ganske unge!

Og endelig undlader vi ikke at nævne

Karen Davidsen: **Ingeborg Boelsdatter**, 157 s., 10,75 kr. Lohses Forlag.

Det er en smuk skildring af en gårdmandskone, hendes hjem og de fire piger, som vokser op her. Et af bogens temaer er barne-dåben og dens betydning.

Adresseforandringer:

- Aage Christensen, Henriettevej 95¹, Odense.
- 1925: Ane Kyndesen, Fjordallé 7, Ringkøbing.
- 1947: Lilly Sørensen, f. Christensen, Højslet, Randers.
— Erna Bak, Dalmosevej 7¹, København NV.
- 1952: Ruth Grewsen, Bellisvej 26, Esbjerg.
- 1952—53: Sterna Holland Gilbo, f. Jensen, Kaj Munksvej 35², Aarhus.
- 1953: Helga Madsen, Møllevejen, Marstal, Ærø.
- 1954: Kirsten Bern, Amtssygehuset, Glostrup.
— Else Sørensen, f. Olsen, Søborg Hovedgade 52¹, Søborg.
- 1955: Else Mortensen, f. Kaag, V. Ringgade 202⁵, Aarhus.
— Ingrid Nielsen, Amtssygehuset, Slagelse.
— Ilse Arne Pedersen, Frølichsvej 42, Charlottenlund.
— Lis Poulsen, f. Olsen, Bjergbygade 4 A³, Slagelse.
- 1955—56: Inge Møller, Sygehuset, Bogenese.
— Petra Nørmark, Amts- og bysygehuset, Roskilde.
— Ellen Rasmussen, Hornbæk Kurbad, Hornbæk.
— Lis Ubbesen, Amtssygehuset, Vejle.
— Rita Vestmark, Centralsygehuset, Randers.
— Bodil Graugaard, Centralsygehuset, Holstebro.
— Katrine Holst, Amts- og bysygehuset, Fredericia.
— Lis Jensen, Centralsygehuset, Thisted.
— Inge Kirk, Forsum, Ølgod.
- 1956: Ruth Maarup, Kommunehospitalet, København.
— Karen Olsen, Nr. Tvede, Holme-Olstrup.
— Meta Høj, Landshospitalet, Sønderborg.
— Agnete Iversen, Amtssygehuset, Glostrup.
— Asta Højgaard, f. Jensen, Rolighedsvej, Aabybro.
- 1956—57: Elli Larsen, f. Nissen, Møllegade 10, Sønderborg.
— Edith Nielsen, Sindssygehospitalet, Middelfart.
— Ellen Olesen, Filadelfia, Dianalund.
— Elna Pedersen, H.B. 208, Sct. Hans hospital, Roskilde.
— Nina Pedersen, Sct. Hans hospital, Roskilde.
— Anna Grete Villadsen, Filadelfia, Dianalund.
— Eva Boesen, Statshospitalet, Vordingborg.
— Lis Christensen, Statshospitalet, Nykøbing S.
— Kirsten Neergaard Henriksen, Statshospitalet, Vordingborg.
— Maren Iversen, Amtssygehuset, Glostrup.
— Ingrid Kristensen, Middelfart sygehus.
— Kirsten Kristiansen, Middelfart sygehus.
- 1957: Kate Schmidt, f. Andersen, Kettegaards Allé 45², Hvidovre.
— Karen Christensen, Statshospitalet, Vordingborg.
— Solveig Randrup, f. Grube, Bysygehuset, Haderslev.
— Ruth Hansen, V. Stuckenbergsvej 35, Lyngby.
- 1957—58: Helga Holm, Sygehuset, Nykøbing Sj.
— Jytte Priergaard, Søndersøhjemmet, Maribo.
- E 1958: Ragna Hansen, Centralsygehuset, Herning.
— Marie Jensen, Fødselsanstalten, Aarhus.
— Ruth Plougmann, Amtssygehuset, Holstebro.
- F 1959: Solveig Knudsen, Funktionærboligen 153, Sygehuset, Viborg.
— Vera Hofmand Kristensen, Funktionærboligen, Sygehuset, Viborg.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)

Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

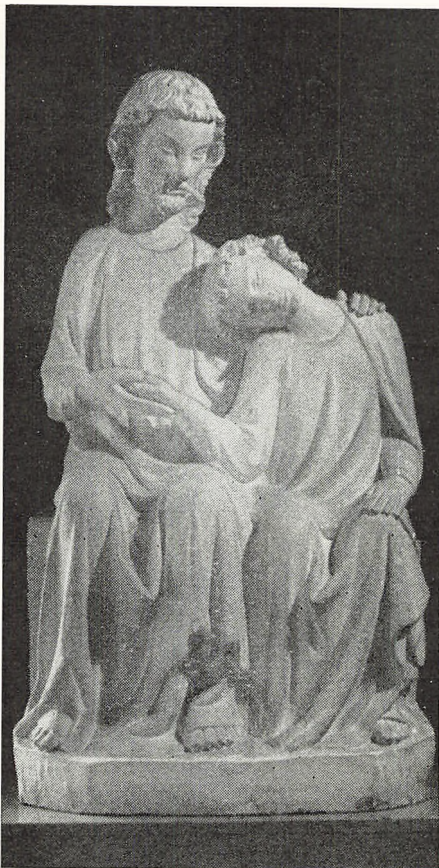
August 1960

Nr. 8

Kærlighed og tryghed

For en del år siden blev jeg gennem min bror opmærksom på et billedhuggerarbejde, som det var muligt at erhverve for en overkommelig pris — en gipsafstøbning af en gammel, tysk, gotisk træskulptur fra det 14. århundrede, hvis original befinder sig på Kaiser Friedrich Museum i Berlin. Det var både emnet og den barnlige troværdighed i udførelsen af det, der tiltalte mig i den grad, at vi anskaffede gruppen, som nu — som alle Fårevejleelever og -venner véd — står opstillet i skolens »hall«, »Rådhuspladsen«.

Hvad forestiller den da, siden den skulle opstilles på det centrale punkt af skolen? Kristus og apostelen Johannes. Man kan også sige det med ét ord — den forestiller *kærligheden*. Dog ikke, hvad hvem som helst kalder kærlighed. Men den *sande* kærlighed, *Guds* kærlighed — den kærlighed, hvoraf i øvrigt alt, hvad der bærer navn og smager af sand kærlighed, har sit udspring — Guds kærlighed åbenbaret iblandt og

kommet til os i *Jesus Kristus*, han, som er Guds kærlighed midt iblandt os. Og så *menesket, der tager imod den* i tro og med tak, i skikkelse af apostelen *Johannes*, ham, om hvem der står, at Jesus elskede ham. *Kærlighedens apostel* er han kaldt; grundtonen i hans vidnesbyrd er kærligheden: »Gud er kærlighed«. »Således elskede Gud verden, at han gav sin søn, den enbårne, for at hver de, der tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige liv«. — »Børnlille, lad os ikke elske med ord, ej heller med tungen, men i gerning og sandhed«. »I elskede, lad os elske hverandre!« Og overleveringen siger da også, at da den unge apostel var blevet den gamle biskop i Efesus, så gammel og svag, at

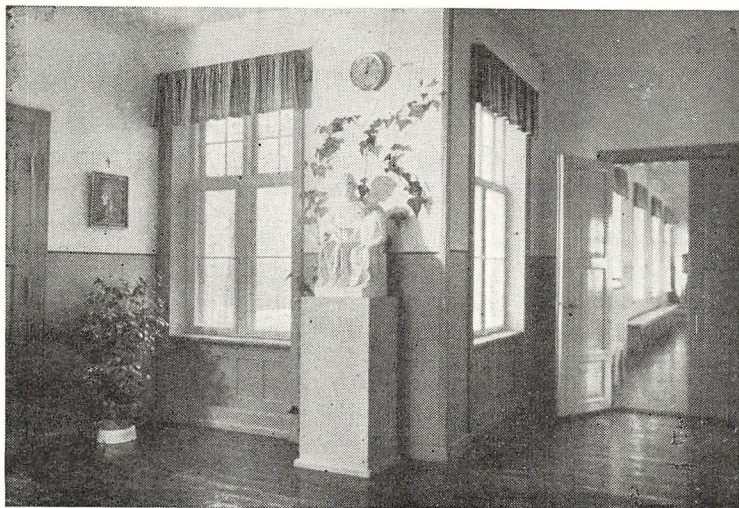
han ikke længere kunne stå frem og prædike i menighedens forsamling, så kunne han dog lade sig bære derhen og til det sidste formane sin menighed: »Børnlille, elsk hverandre!« Se på billedet, hvordan Johannes sidder sin herre meget nær, hans hovede hviler ved hans bryst; han *hviler* hos ham, der er kærligheden — hvor finder et menneske ellers hvile? — og han øser af kærlighedens kilde, og gør det ikke blot for selv at lækkes, men for at få nye kræfter og kærlighed til at *tjene* andre mennesker med. »Kærlighedens apostel ved kærlighedens kilde« kunne vi kalde gruppen.

Så står da denne gamle »naive« skulptur lige midt iblandt os for at minde os om, at *kærligheden* må være centrum, det inderste, hjertebladet i den tjeneste, hvortil vore elever dygtiggøres her, og om at kærlighedens kildespring er Jesus Kri-

stus. Ganske stille står den på det sted i huset, hvor alle trådene samles, og hvorfra vi fra time til time går ind i foredragssal og skolestuer, og siger til alle, som vil og kan høre: Det er kærligheden, det drejer sig om i den tjeneste, du skal ud at øve. Dygtighed, teknisk færdighed, stor viden, nye lægemidler — ja, ja, det skal til alt sammen — men kærligheden! Og kærligheden er ikke et begreb, men en person; den er ikke navnløs — den hedder Jesus Kristus. *Her* springer kærlighedens kilde — øs af den!

— — —
 Ja, sådanne tanker gik igennem os, da vi stillede figuren op i sin tid, og gør det stadig. Men der knytter sig også en oplevelse til den, som jeg aldrig vil glemme, og som har fået den til at sige også noget andet til mig, hver gang jeg kommer den forbi:

En dag står jeg sammen med nogle venner foran figuren og forklarer dem dens mening. De er fra et land bag jerntæppet. »Kender I den for resten ikke?« spørger jeg til sidst, »den er jo fra jeres land«. »Om vi kender den!« lyder svaret, »jo, godt endda; netop den figur spiller en stor rolle for os i denne tid; den siger os så meget — netop hvad vi har brug for nu«. »Hvorledes?« Og så får jeg forklaringen: »Jo, se på øjnene! *Johannes' øjne er lukkede*, de ser intet. Sådan er det med kirken af i dag: vi ser intet, vi véd ikke, hvad der skal ske i morgen, end ikke i næste øjeblik; det er skjult for os, hvor vejen går, og hvordan den bliver, i lys eller mørke, liv eller død. Men som Johannes gør, gør vi: med vore lukkede

øjne, med vor uvished og frygt gemmer vi os ind til kirkens herre. Og se så *Jesu øjne!* De er *åbne!* De *ser* — ser ud — ser langt — ser helt til enden. Hvad de ser, véd vi ikke, men de ser — ser *for* os. Intet kan altså møde os, som han ikke har set først. Ikke med kolde og blot vidende øjne ser han ud i fremtiden og læser dens lukkede bog, men med kærlighedens beskyttende blik ser han, og med en sejrherres blik. »Ingen skal rive dem ud af min hånd«, står at læse i de øjne. »Intet skal kunne skille os fra Guds kærlighed i vor herre Jesus Kristus«, siger skikkelsen med de lukkede øjne ved hans side.

Og siden den dag har den gamle figur hvisket til mig, hver gang jeg gik forbi: Det går an at tro på Gud — »han kan og vejen finde, hvorpå din fod kan gå« — bliv kun hos ham i *tillid!*

Og så mindes jeg i øvrigt om den skotske præst *George Mattheson*, som ikke alene var »blind« i samme forstand som både apostelen Johannes var og alle Jesu disciple siden efter er, men også var det bogstaveligt, og om, hvad han sang i en time af mørke og bitter skuffelse:

„O du, som aldrig lod mig fare,
tag du min trætte sjæl i vare,
mit liv er dit og beder bare,
at i dit dybe hav af fred
dets strøm må sænkes ned.“

K. Rob. H.

— FRA SKOLEN —

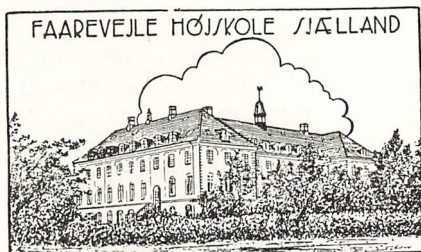
Siden sidst — er huset blevet fyldt igen. 98 elever er kommet — den 1. august myldrede de ind ad vore døre — jyder (halvdelen), fynboer, sjællændere, københavnere, langelændere, lolliker, bornholmere og — 8 færinger! Så nu genlyder huset fra kælder til kvist af de velkendte lyde: snak og latter, spring og trav på trapper og gange, sang fra skolestuer og læreres ivrige undervisning og malen på tavlerne — dejligt alt sammen!

Men inden det kom så vidt, har vi dog været lidt omkring for at samle nye indtryk. Frøkerne Pade og Frederiksen har været foruden i „Paddehatten“ også en tur i Schweiz, frk. Mikkelsen i Norge (selvfølgelig!), frk. Ingemann på „Liselund“ og på Bornholm, frk. Lindskrog i Holland, frk. Pedersen på Skagen, og forstanderen havde i 10 dage en dejlig tur som rejseleder for et kombineret selskab af Danroparejsende og unge fra Nordvestsjælland til Østrig og Oberammergau. Dette sidste var den helt store oplevelse — herom må jeg fortælle Dem, når vi mødes til elevmødet. Kun vor mor måtte pænt blive hjemme — huset skulle jo passes og gøres klart til det

nye elevhold. Der hviler nu ikke så lidt på en mor — især én, der tillige er højskolemor. Tænk engang imellem lidt på hende!

Og på os alle sammen! 5 måneders arbejde og samvær ligger foran os.

„Gud give os lykke og gode råd,
sin nådes lys os tilsende!“

Elev- og sommermødet

4. september 1960

Ja, så har vi påny den glæde på elevforeningens og skolens vegne at indbyde til elev- og sommerstævne. Vi plejer jo at holde stævnet i begyndelsen af sommeren — men på grund af pinsen m. m. er det denne gang udskudt til høst. Det bliver spændende at se tilslutningen — vi regner faktisk med, at den bliver større end nogensinde, da vi har en fornemmelse af, at flere kan komme af sted på dette tidspunkt, som falder uden for den egentlige ferietid.

Programmet er følgende:

- Kl. 8,30: Flaget sættes. Morgenmad. Morgenandagt v. forstanderinde, frk. *Annette Pade*.
- Kl. 10,00: Gudstjeneste m. altergang i Fårevejle kirke v. sognepræst *Bertil Wiberg*.
- Kl. 12,15: Frokost og kaffe.
- Kl. 14,00: I haven (eller, hvis vejret ikke tillader det, i foredrags-salen): Forstanderen byder velkommen. Forstander *H. Kofoed-Pihl*, „Midtsjællands Ungdomsskole“, taler: „Miraklernes tid er ikke forbi!“ Der er højtaleranlæg. Hørve hornorkester medvirker.
- Kl. 15,30: Opvisning under ledelse af gymnastiklærerinde, frøken *Herdise Pedersen*.
- Kl. 17,00: Elevforeningens generalforsamling.
- Kl. 18,00: Middagsmad.
- Kl. 19,30: Aftenfest i gymnastiksalen. „Passionsspillet i Oberammergau 1960“ i ord, farvebilleder og toner ved sognepræst *Edv. Madsen*, Bregninge, og forst. *K. Robert Hansen*. — Kaffebord. — Skolens formand, provst *C. P. Agger*, Halsted, afslutter dagen. — Tog afgår mod Holbæk og København kl. 22,28.

Man er velkommen til at komme allerede lørdag aften, hvor der bliver lejlighed til frit samvær, og til at blive til mandag morgen.

Indmeldelse (gælder alle, som ønsker at deltage i måltider, samt overnatning) må være os i hænde senest torsdag d. 1. sept. — For måltider betales (ved bordet) således: morgenmad 2 kr., frokost eller middagsmad 3 kr. og kaffe 1 kr. — Der medbringes (så vidt muligt) spisebestik og — i tilf. af overnatning — tæppe eller sovepose.

Jubilæumsholdene i år er: sommerholdene 1910, 1915, 1920, 1925, 1930, 1935, 1940, 1950 og 1955 og vinterholdene 1910—11, 1915—16, 1920—21, 1925—26, 1930—31, 1935—36, 1940—41 og 1955—56 — henholdsvis 50-, 45-, 40-, 35-, 30-, 25-, 20-, 10- og 5-aars-jubilæum. Det kan nås endnu, at jubilæumshold sætter hinanden stævne!

Vi glæder os til at se rigtig mange gamle elever og andre venner af skolen og håber på og beder om nogle gode timer sammen. — Vel mødt!

Fra og til elevkredsen

ELEVFORENINGENS GENERALFORSAMLING

finder som ovenfor nævnt sted under elevstævnet sønd. d. 4. sept. kl. 17—18. Dagsorden: 1. Beretning v. formanden. 2. Regnskabsafleggelse v. sekretæren og kassereren. 3. Bestyrelsesvalg (følg. afgår efter tur: Søren Bentsen, Lammefj., Gunnar Nielsen, Ugerløse, frk. Hedvig Adolfsen, Kalundborg, og sygeplejerske, fru Annelise Kjelstrup, Jenstrup. Desuden vælges en stedfortræder for afdøde lærer Viggo Bay). 4. Valg af revisorer. 5. Eventuelt.

VANDREMAPPEN „TRÆKFUGLEN“ 1921

har ved sin formand, frk. Inge Møller, Suensonsg. 57, Kbhvn. K., sendt os 25 kr. indgået som boder. Vi takker meget.

KÆRE „GAMLE“ ELEVER AF ÅRGANG FORÅR 1960!

Rigtig mange tak for de mange breve, som vi har modtaget fra Dem, efter at De har forladt os! Og til lykke med den gode start! De fleste skriver, at prøven ikke var nær så vanskelig som ventet.

Vi har hørt fra en del sygeplejerskoler, hvilke karakterer, der er faldet — både De og vi kan vist være tilfredse.

En af Deres kammerater sprang fra allerede inden prøven, og kun fire klarede den ikke, og de var alle fire indstillede på skuffelsen.

Den første elev på det nye hold er allerede ankommet, og om få timer strømmer de næste 97 til.

Mange hilsener fra os alle her!

Deres

Annette Pade.

ER DER SLET INGEN i det hele land, som kan og vil hjælpe os? Det drejer sig nu ikke alene om den unge pige til hjælp i køkken og stuer, som vi efterlyste i sidste nr., men nu også om en h u s j o m f r u. Annoncering i dagspressen giver ingen resultater. Vore venner må hjælpe os. Var dette et privat hjem, måtte vi selv se at klare den ved fælles hjælp — men en skole med ca. 115 mennesker, som hver dag skal have mad og renlighed, kan ikke drives uden den fornødne stab af medhjælpere. Kære venner, hjælp os! Oplysninger både m. h. t. alder, kvalifikationer, løn osv. gives gerne ved henvendelse til

Mette Kirstine Hansen.

NÆSTE OFFENTLIGE MØDER

på skolen bliver — foruden elev- og sommerstævnet søndag den 4. sept. (se omst.) — onsdag d. 14. september kl. 20. Generalsekretær for Københavns Kirkefond, pastor Chr. Christiansen, som igennem mange år arbejdede blandt de arabiske flygtninge i Nørørenten, vil tale herom og vise billeder herfra. Alle er velkomne.

Adresseforandringer:

- 1953—54: Margit Grøntved, „Qvellinghøj“, Vedde.
 — Karen Hyldahl, c/o gdr. L. Dybdahl, Stauby pr. Gerlev J.
 — Inge Jakobsen, c/o Alfred Jakobsen, Overvindinge pr. Klarskov.
 1955—56: Meta Gaardsted, Kjellerup sygehus, Kjellerup.
 — Helene Jakobsen, Centralsygehuset, Hillerød.
 — Ragnhild Johansen, Med. børneafd., Centralsygehuset, Svendborg.
 — Karin Kørpe, Børneafd., Amts- og bysygehuset, Fredericia.
 1956: Tove Jakobsen, Centralsygehuset, Hillerød.
 1957—58: Mimi Nielsen, Øster Farimagsgade 14 B³, København.

Klip ud!

Undertegnede indmelder sig hermed til elev- og sommermødet

1960. Jeg ankommer til skolendag kl. og rejser
dag kl. og vil gerne deltage i følgende måltider:

.....

.....
 hr.
 Ønskes natlogi? fru
 frk. navn.

Må være skolen i hænde
 senest torsdag d. 1. sept. adresse.

For tidligere elever: årgang:

Tak!

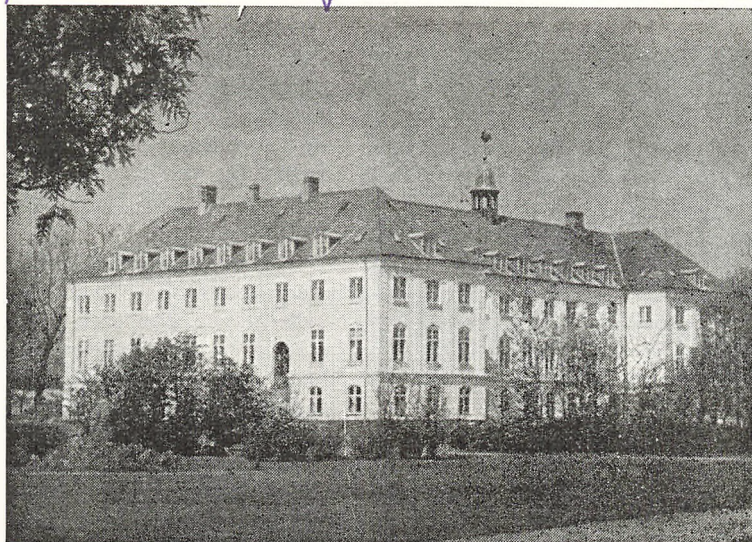
Lørd. d. 2. juli viedes i Fårevejle kirke lærerinde, frk. Anna Johanne Blomgren Hansen, Bråby skole v. Haslev, datter af forstander K. Robert Hansen, Fårevejle Højskole, til seminarieelev Egon Andersen, Haslev, søn af kgl. vejer og måler M. Andersen, Auning. Med bl. a. alle skolens medarbejdere som gæster holdtes en dejlig fest bagefter. Ikke så få gamle elever og tidligere medarbejdere glædede brudeparret (og forældrene!) med hilsener. Herfor er „Sølvsnoren“'s redaktion blevet bedt om at bringe en hjertelig tak.

*Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen*

HOLBÆK AMTSTIDENDES TRYKKERI

Klip ud!

Til FAREVEJLE HØJSKOLE

 Sølvsnoeren
Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

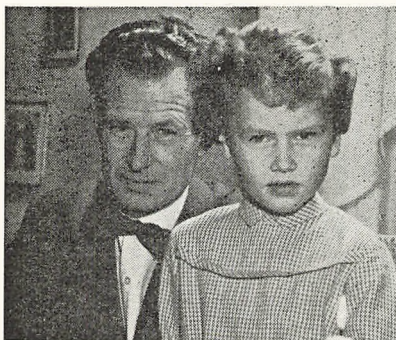
September 1960

Nr. 9

ELEVMOØDET 1960

Når vi selv skal sige det, synes vi, at vi havde et *godt* elevmøde søndag d. 4. septbr. Tilslutningen var *lidt* større, end den plejer. Enkelte kom lørdag aften; forst. talte i foredragssalen over ordet: »Gud er god imod utaknemlige og onde« (Luk. 6,35), og ellers hyggede man sig både før og efter hos lærerne og i forstanderens stuer.

Efter flaghejsning og morgenmad søndag morgen begyndte frk. *Pade* festdagen med morgenandagt i foredragssalen og mindede os ud fra Gal. 3,26 ff. om pagten, som Gud har sluttet med os i vor dåb, og hvori han har gjort os til sine børn. Så gik vi i kirke, hvor sognepræst *Bertil Wiberg* forrettede gudstjenesten. Og så kl. 14 var ikke alene foredragssalen, men Herlufsholm og Rådhuspladsen sprængfyldt. Forst. bød velkommen, og *elevkoret* sang trestemmigt, både »Der er tre hjørnestene« og to af sangene fra kantaten: »Alt af nåde« og »Jesus Kristus, du er livet«. Og så fik forstander *H. Kofoed-*

H. Kofoed-Pihl med sin datter

Pihl, Midtsjællands Ungdomsskole, ordet og holdt foredrag med emnet: »Gud og teknikken — eller: miraklernes tid er ikke forbi!« og udtalte bl. a. følgende:

— Man siger undertiden, at videnskaben laver mirakler, indledte forstanderen. Det står for os mennesker som et under, at man f. eks. kan sende måneraket tusinder af kilometer ud i verdensrum-

met. Men videnskabsmanden, der har skabt dette, vil sige, at det har ikke noget med under eller mirakel at gøre. Det er årelangt slid. Vi står med ærbødighed overfor disse dygtige videnskabsmænd, som utrætteligt arbejder i deres laboratorier, for at vi kan se ind i det ukendte, der har været en lukket verden for de tidligere generationer.

Vor tid viser mere end nogen anden tid, hvordan teknik kan bruges både til menneskenes fremskridt og til deres forbandelse. Hvad der i dag kan fremstilles af tekniske vidundere, er helt utroligt.

Nå ja, vil nogle sige, miraklernes tid er jo også forbi. Vi tror ikke mere, at solen bliver trukket hen over himmelbuen. Astronomerne har udfundet årsagslovene for bevægelserne af vore kloder. Men er miraklernes tid nu også forbi? Er alt videnskabeligt bevist? Er det sådan, at vor slægt må nøjes med det, der kan tælles, måles og vejes? Nej, det er der heller ingen ædruelig videnskabsmand, der vil påstå. Vor tid såvel som alle tider er ramme om undere og mirakler. Vi kan glædes over vore tekniske fremskridt, i hvert tilfælde, hvor de bliver anvendt til gavn og glæde for menneskeheden.

Men det er i dag som før, at ofte er livets egentlige værdier dem, der unddrager sig naturlove og tekniske beregninger. Kærlighed og tillid mellem menneskene, enten det er mellem to eller flere, er noget, der ikke kan forklares. Tillid til et menneske er det samme som at tro på dette menneske, møde det med tillid. Såsnart vi er inde på noget med tro, så hører de videnskabelige beviser op.

Tro og viden står ikke hinanden fjendtligt. De er bare to forskellige sider af menneskelivet. Vi skal have begge dele hos os, men i troens verden fører man ikke matematiske beviser. Der er det helt andre værdier, der anvendes. Det menneske, der ikke vil give tro og tillid plads, er et fattigt, teknisk misfoster af et menneske. Tro, håb og kærlighed må have plads i vort liv. Vi skal ikke blive så imponeret af naturvidenskaben, at vi ikke tør tro, men må nøjes med bare at vide. Tro i den første betydning er tro på skaberen, der

har sat alle naturlove i gang, har skabt de største kloder og de mindste atomer. Gud er underets Gud. Det er ham, der har nedlagt spirekraften i hvert lille frø. Videnskaben kan følge dets udvikling, men ikke gøre kunststykket efter. Det er et under at se, når det spirer frem.

Men det største under er dette, at Gud elsker os mennesker og gav sin søn for, at mennesker skulle frelses. Det er ikke noget, der kan bevises. Det skal der tro til. Der slår viden ikke til. Den menneskelige fatteevne rummer det heldigvis ikke. Var det ikke mere, end vi kunne rumme, var der ikke så meget ved det. Det er derfor, at underet er det største i livet. Derfor er miraklernes tid ikke forbi. Sålænge verden består, hører Gud bønner, og så længe der bedes ærlige bønner, sker der mirakler i mennesket og omkring mennesket. Gud står som underets og miraklets Gud, og hans gerning er det, som menneskene har brug for.

Efter talen læstes hilsner fra gamle medarbejdere og elever, som gerne ville have været med, men var forhindret, og der sendtes hilsner til de tidligere forstandere, *C. M. Julin* og *Jørgen Jensen*. Ligeledes efterlystes jubilarene — der fandtes små flokke af hver af jubilæumsholdene; det glædede. Men tænk, om jubilæumsholdene virkelig satte hinanden stævne på skolen og kom mand af huse — hvilken fest! Forbered det nu i god tid til næste år!

En festlig optakt til mødet havde allerede *Hørve hornorkester* givet os på forhånd nede på gårdspladsen, mens vi samledes. Nu fortsatte musikken ude i haven. Og så havde eleverne igen »ordet« — denne gang ikke med deres stemmer, men med lemmer, der rørtes ved en meget smuk gymnastikopvisning, dygtigt ledet af frk. *Herdis Pedersen*. Og da »vi« havde sørget for, at solen skinnede på dette tidspunkt, var det yderst festligt.

Aftenfesten havde samlet om muligt endnu flere end om eftermiddagen. Gymnastiksalen var propfyldt (hvis vi også i fremtiden skal have arrangementer dernede, må vi snart have ny belysning og klapstole). Emnet var »Passionsspillet i Oberammergau«, og først fortalte først. om dets historiske baggrund og viste en række farvelsbilleder fra byen og egnen, og siden blev spillet gennemgået, ligeledes i farvebilleder til toner fra Oberammergau. Efter billederne talte sognepræst *Edv. Madsen* i tilslutning dertil om den stærke forkyndelse, der ligger i det.

Under kaffebordet bagefter sang vi meget, og så sluttede festdagen med, at skolens formand, provst *C. P. Agger*, talte ud fra ordet: »Han har gjort alle ting vel« (Mark. 7,37).

Enkelte tilrejsende overnattede — bl. a. i øvelsesstuens hospitalssenge — til mandag og overværede forstanderens foredragstime.

— FRA SKOLEN —

Kun lidt er der at berette — måneden er gået med slid og slæb, vil eleverne vist sige — det er udlagt: Den 6 ugers fysik- og kemi-periode er ovre — og overlevet! Det er det vigtigste.

Så har vi haft en italienerinde, Signorina *Leitenberger*, forstanderinde ved sygeplejeskolen i Venedig, på besøg; hun skulle op og lære, hvordan man uddanner sygeplejersker, og selvfølgelig måtte det ske på Fårevejle højskole — det forstår vi da godt.

Ja, og så én ting til: Vi udvikler os i teknisk retning efter tidens smag — nu har vi så anskaffet den pladespiller, som forårseleverne hjælp os med at bekoste. Tak skal I ha! Den kommer os til gode ikke mindst nu, da en af vore studiekredse har musik på programmet — det er frk. *Lindsrog*, der vender pladerne m. m.

Fru Inga Damgaard

Så har vi igen mistet en af vore gode venner. Ved elevmødet blev det omtalt, hvordan det stod til i konsulent *F. K. Damgaards* hjem. Og nu er det så sket — den 15. ds. døde fru Damgaard, 58 år gl. Gennem to år har vore venner deroppe i kirkebyen måttet stride den hårde strid med snigende og streng sygdom — vi forstår, hvor svært det har været, er nu og vil være i dagene, der kommer, for Damgaard og børnene at undvære deres prægtige mor.

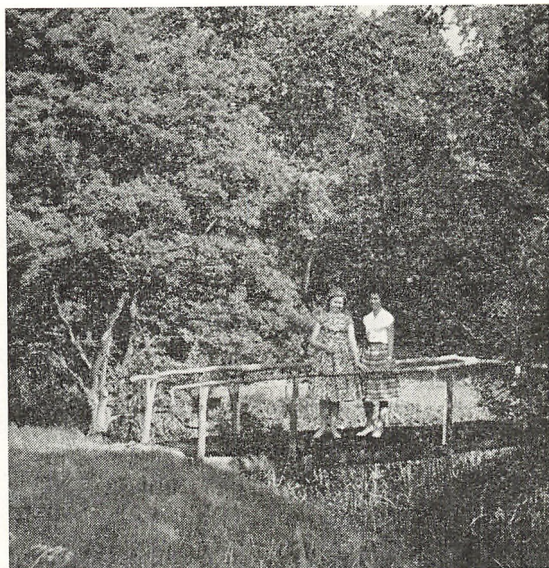
Vi kunne ikke andet end holde af fru Damgaard, ikke alene altid mild og et fint menneske, men en af dem, der var på plads åndeligt og derfor et vidnesbyrd for os andre. Vi mindes hende her i vort blad og i Fårevejle højskoles gamle elevkreds for årene 1921—35, mens Damgaards var lærerfolk her og boede på „Portgård“, og som en af dem, der både i de år og senere bar med på vor skole. Og vi beder for Damgaard og hans børn om, at de må få lov til at kende sig båret igennem det tunge savn.

Det har været rart

for os at mærke reaktionen på vort nødråb i sidste nummer. Vi har altså venner, som tænker på os, også når det kniber med den nødvendige hjælp. Fra 1. nov. har vi igen husjomfru, idet frk. *Lillian Pedersen* fra Bindslev da træder til — indtil da må vi klare os med løs hjælp. De to efterlyste piger til hjælp i stuer og køkken har vi også fået; så nu går det forhåbentlig igen et stykke tid. Tak!

Mette Kirstine Hansen.

En brobygger

Man må jo håbe, at han ikke læser dette — jeg tænker på vores gartner, T a g e J e n s e n. Det er helt utroligt, hvad det menneske kan: Et møddingssted har han forvandlet til så flot et hus, at man kunne have lyst til at bo der, og en ajlebeholder til, om ikke soveværelse, så dog en fortræffelig kartoffelkælder. Og nu også en bro over til vores ø i haven. Jeg bestilte en hængebro af stål vist nok hos det firma, som har lavet Lillebæltsbroen, men den kom stadig ikke — de har nok travlt med at projekttere Storebæltsbroen. Og så, ja så lavede Tage den en nat; i hvert fald en morgen, da vi vågnede, var der bro! Og smukt er der blevet hele vejen omkring vores sø. Se d e t er en gartner!

Nye bøger fra De Unges Forlag

„Grækenlands to ansigter“ — 150 s. i stort format, 35,00 kr., indb. 45,00.

Et pragtfuldt billedværk med 88 sort/hvide billedsider og 7 farvetavler, hvis tekst og billeder levende og interessant skildrer såvel det klassiske Hellas som Grækenland af i dag. Billederne er alle taget af den fremragende schweiziske fotograf Heidi Mattenberger, og teksten er af den vidtberejste journalist Paul Werner Schnellmann; oversættelsen er udført af forfatteren Poul Hoffmann og frue. Det er en fortjenstfuld gerning af forlaget at udsende sådant et værk: den ideelle gavebog og en vidunderlig bog for alle rejse- og historieinteresserede. Selvfølgelig har F. H. måttet anskaffe den til sit bibliotek.

P o u l H o f f m a n n: „De fagre riger“ — 316 s., 20,75 kr.

Poul Hoffmann kender vi fra hans store romantrilogi om Moses,

hvorved han slog sit navn fast som en forf., der på enestående fængslende måde formår at gøre fortidens skikkelser og tildragelser virkelige og nutidige for sine læsere. Nu har forf. begyndt på en ny trebogsroman, „Korsfareren“, med emne fra korstogstiden (12. årh.). „De fagre riger“ er 1. bind, som beretter om den unge, engelske junker, Gilbert af Saxford, som drager ud for at være med til at befri Det hellige land fra muhammedanerne, tages til fange, reddes fra at blive solgt som slave, møder islam i dens mest sympatiske skikkelse, drages imod den — men kan han blive muslim? Hvis ikke, hvorfor? Ja, derpå må vi vente med svar, til de næste to bind foreligger. Her er igen noget for historisk interesserede, altså for højskoleelever.

Efterårsholdet 1960

1. Hanne Amby, Sahl pr. Bjergeringbro.
2. Bente Andersen, Holbæk.
3. Bertha Andersen, Sønderby pr. Ebberup, Fyn.
4. Inge Marie Andersen, Frøslev pr. Nykøbing M.
5. Ingrid Andersen, Røjklit, Holmsland.
6. Kirsten Bank, Dalby pr. Kolding.
7. Lissi Birk, Kolding.
8. Gisela v. Bistram, Hellerup.
9. Lykke Bonde, Jelling.
10. Hellen Christensen, Gilleleje.
11. Aase Christiansen, Lerbæk Mark, Elling.
12. Inge Rieck Christiansen, Kgs. Lyngby.
13. Laura Clausen, Mjolden pr. Døstrup S.
14. Inger Clausen, Videbæk.
15. Ruth Dam, Legind, Nyk. M.
16. Birgit Damgaard, Birkerød.
17. Ingrid Djernæs, Nyk. M.
18. Brita Engberg, Århus.
19. Lilli Eriksen, Lohals.
20. Annelise Forman, Nakskov.
21. Jing Friis, Rugbjerg pr. Hovslund.
22. Lene Gensmann, Søborg.
23. Elisa Hansen, Thorshavn, Færøerne.
24. Inge Lise Hansen, Snogebæk pr. Nekso.
25. Kathrine Bak Hansen, Asaa.
26. Rita Hansen, Herlufmagle.
27. Ruth Hedegaard, Asp pr. Struer.
28. Merry Hejnesen, Klaksvik, Færøerne.
29. Anni Hentze, Sønderborg.
30. Annelise Hermansen, Årsballe, Bornholm.
31. Ulla Hinge, Brønshøj.
32. Birthe Holde, Teestrup pr. Haslev.
33. Jytte Jacobsen, Flade pr. Frederikshavn.
34. Jørn Jacobsen, Kvivik, Færøerne.
35. Kathrin Jacobsen, Klaksvik, Færøerne.
36. Kirsten Jacobsen, Kbhvn.
37. Birthe Bartholdy Jensen, Holte.
38. Birthe Jensen, Nekso.
39. Ellen Jensen, Thisted.
40. Ester Kjær Jensen, Nees pr. Vemb.
41. Eva Schött Jensen, Kbhvn.
42. Gunhild Nygaard Jensen, Randers.
43. Hanne Jensen, Horsens.
44. Ingrid Jensen, Hou pr. Klinkby.
45. Kirsten Jensen, Birkerød.
46. Lizzi Jensen, Dalmose.
47. Selma Jensen, Løsning.
48. Ulla Jensen, Kastrup.
49. Inge Juul, Holbæk.
50. Marjun Joannesarson, Funning, Færøerne.
51. Bessie Ove Jørgensen, Århus.
52. Inge Jørgensen, Faaborg.
53. Ruth Kyhn Jørgensen, Jyderup.
54. Ragnhild Kofoed, Pedersker.
55. Inge Kortsch, Aabenraa.
56. Aase Kristensen, Holbæk.
57. Hanne Møller Kristensen, Nordby, Fanø.
58. Ramona Kristjansen, Torrig, Lolland.

59. Bente Kroll, Sønderborg.
 60. Helene la Cour, Charlottenlund.
 61. Solvejg Lange, Frederiks.
 62. Rita Larsen, Lejre.
 63. Solveig Laursen, Vejle.
 64. Bodil Porsgaard Madsen, Løsning.
 65. Krista Madsen, Jørsby pr. Nykøbing M.
 66. Pearl Madsen, Hundested.
 67. Birthe Mortensen, Præstbro.
 68. Inger Møller, Vindinge pr. Roskilde.
 69. Ingrid Nejsum, Sindal.
 70. Birthe Nielsen, Varde.
 71. Ella Forsberg Nielsen, Overby pr. Kjellerup.
 72. Ella Marie Nielsen, Langaa.
 73. Elsa Nielsen, Holstebro.
 74. Inge Lise Nielsen, Gelsted pr. Herlufmagle.
 75. Karen Inger Bøje Nielsen, Virum.
 76. Ruth Horsfeldt Nielsen, Thisted.
 77. Lene Fogt Nørup, Skamling.
 78. Eli Oden, Frederiksværk.
 79. Karen Holde Olsen, Virum.
 80. Lena Lomborg Pedersen, Agger pr. Vestervig.
 81. Ruth Galmstrup Pedersen, Bøvling.
 82. Annette Lieb Petersen, Korsør.
 83. Karen Schack Petersen, Nybøl.
 84. Gurli Poulsen, Gudum, Vestjylland.
 85. Inge Rasmussen, Karrebæksminde.
 86. Kirsten Reby, Risting, Humble, Langeland.
 87. Gudrun Schmidt, Rolstrup Mark, Nykøbing M.
 88. Elly Severinsen, Galten st.
 89. Aase Simonsen, Glostrup.
 90. Annie Sivertsen, Thorshavn, Færøerne.
 91. Karen Sørensen, Fakse.
 92. Marie-Louise Sørensen, Frederikssund.
 93. Tousig, Sonja, Uglev.
 94. Inger Terkildsen, Bagsværd.
 95. Aurora Weihe Sondum, Thorshavn, Færøerne.
 96. Selma Weihe, Lamba, Færøerne.
 97. Benedicte Vermehren, København.
 98. Bodil Vind, Bennebo, Mørkøv.
 99. Sigrid Østgaard, Bremerskov pr. Langeskov.

Denne gang har vi altså hele 8 færinger — det meste, vi har haft på et hold.

Fra elevkredsen

Elevereningens generalforsamling

holdtes under elevmødet søndag den 4. september og havde rigtig god tilslutning. Forst. bød velkommen og mindedes afdøde lærer Viggo Bay, hvorefter fabrikant Vald. Olsen valgtes til dirigent. Elevereningens formand, missionær Aage H. Lund, Vejle, var desværre forhindret i at være til stede — der bragtes hilsen fra ham, både fra et brev og en opringning umiddelbart før generalforsamlingen, så vi rigtig kunne mærke, at han var hos os i tankerne — hvorfor forst. i hans sted aflagde beretning for det forløbne år: Bestyrelsesmøde var afholdt den 9. maj 1959, elevmøde 6.—7. juni 1959, „Sølvsnoren“ trykkes i 1530 ekpl., der har været en glædelig fremgang, idet både forårsholdet og efterårsholdet 1959 har sluttet godt op om foreningen; vor hovedpine er stadig de mange, der skifter adresse, men ikke anmelder flytning til deres postkontor. Derefter fremlagde frk. Herdis Pe-

dersen, som siden midt i maj har fungeret som foreningens kasserer, regnskabet, der balancerede med kr. 5.994,67. Både beretning og regnskab godkendtes. Bestyrelsesvalgets resultat blev, at Søren Bentsen, Lammefjorden, Gunner Nielsen, Uggerløse, frk. Hedvig Adolfsen, Kalundborg, og sygeplejerske, fru Annelise Kjeldstrup, Jenstrup, genvalgtes. Som stedfortræder for afdøde lærer Viggo Bay indvalgte seminarieelev, frk. Dagmar Bork, Haderslev (somm. 1955). Til revisor genvalgte bogbinder F. Spliid og konsulent F. K. Damgaard. Under eventuelt blev det fra forsamlingens side tilkendegivet, at man ikke havde noget imod elevmødets placering til begyndelsen af september md. Der udtaltes endvidere håbet om, at elevforeningens medlemmer i den kommende tid vil være mere påpasselige med indbetalingen af det minimale kontingent, og at kommende elevhold vil slutte lige så godt op om foreningen, som holdene i 1959; derved kan vi — udtalte forstanderen — igen komme ind på at kunne understøtte elever, som trænger til en håndsækning og i øvrigt klare enhver sit uden tilskud fra skolen.

Fru Solveig Randrup, f. Grube, S. 1957,

og hendes mand, dr. Randrup, udsendes til missionsmarken i Tanganyika i Afrika ved gudstjenesten i Sct. Johannes kirke i Aarhus søndag den 18. ds. Vi håber om ikke længe at kunne bringe brev og hilsen fra dem her i „Sølvsnoren“.

Adresseforandringer:

- Gerda Johansen, Holbæk amts Sygeplejeskole, Holbæk.
Forstanderinde, frk. I. L. Hyldquist Hansen, Skanderborg
amts Sygeplejeskole, Hatting.
Lærer Chr. Skovmark, Hvidbjerg.
Aage Christensen, Aahaven 1, Næsby, Fyn.
- 1953—55: Lærerinde, frk. Anni Petersen, Otterup kommuneskole, Otterup.
- 1954: Ingrid Christensen, „Stensbjerg“, Ikast.
- 1954—55: Ruth Anker, Diget 10/4/mf, Glostrup.
— Stine Kølbæk, Centralsygehuset, Holstebro.
— Jane Friis Larsen, Diget 4/6/mf, Glostrup.
— Ingrid Nicolajsen, Amtssygehuset, Bredstrup.
— Ester Petersen, Niels W. Gadesgade 40¹, København Ø.
- 1955: Inge Fredensborg, Centralsygehuset, Hillerød.
— Agnes Nielsen (f. Balle), Solsortvej 33, Silkeborg.
- 1955—56: Birgitte Bæhr, Sygehuset, Kolding.
— Katrine Christensen (f. Holst), Amts- og Bysygehuset, Fredericia.
— Birgit Twistgaard Hansen (f. Nielsen), Holbækvej 43, Roskilde.
— Inge Kirk, Skolegade 14, Ølgod.
— Hanne Petersen, Bygholm, Horsens.
— Anne B. Woetmann, Ansvej 101, Silkeborg.

*Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen*

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

Oktober 1960

Nr. 10

HERREN *er min hyrde*

Mellem det meget, vore elever og vi daglig har for øje under vor færden på skolen, er også billedhuggeren *Johannes Hansens* relief: »Den gode hyrde«. Siden 1955 har det været ophængt på »Rådhuspladsen«.

Alene kompositionen og den smukke bue, som rammer det hele ind, og som går igen i både hyrde og får og skænker det hele skønhed og harmoni, gør det en omtale værd.

Og dog var det ikke blot for dets æstetiske værdis skyld, det blev anbragt hos os. Men det *taler*.

Om hvad? Lad os rigtig se på det!

Måske er der nogle, der ville komme med en indvending. De ville sige: hyrdebilledet i Ny Testamente er ikke noget, der har med »harmonisk« og æstetik at gøre. Tværtimod — det er et billede af *kamp*. Jesus er den gode hyrde, siges der Johs.

10, 11 ff. — og straks derefter forklares, hvad der menes, ved, at der tales om *ulven*, der er ude efter at splitte hjorden, ja ude på rov — og om hyrdens blodige *kamp* mod ulven, en kamp, hvori hyrden sætter sit liv til — af kærlighed til fårene — for at redde dem af ulvens gab. Hyrdebilledet er altså fyldt med spænding; det er et *drama*, ja, dramaet over alle dramaer, *langfredags* blodige drama, da Kristus kæmpede og sejrede og reddede os fra synden, døden og Djævelen, — den kamp og sejr, hvorpå alt vort liv og håb og redning beror.

Tre arabiske sygeplejersker (muhammedanere) besøgte os for et par år siden. På vejen rundt på skolen standsede vi ud for relieffet. »Véd De, hvad det forestiller?« spurgte jeg. De nikkede, de vidste det, og så føjede de til: »Også Muhammed har sagt: Jeg er en god hyrde«. Jeg måtte — med tak i mit hjerte — svare: »Jesus siger ikke: Jeg er *en* god hyrde — men: Jeg er *den* gode hyrde«. Det kan kun han sige, som satte sit liv til for fårene i korsets blodige offer. Her er ikke tale om kloge leveråd og livsanskuelse — men om redning, om liv, der er vundet os, om en gerning, der er gjort for os, en kamp, der er kæmpet for os, og en sejr, der er vundet for os — og uden den var vi prisgivet ulvene. *En* er derfor den gode hyrde — *ham*, som satte sit liv til for os.

Men at fremstille dette var nu alligevel ikke kunstnerens ærinde. Så havde billedet set helt anderledes ud.

— — —

Andre vil — når der er tale om hyrden og fårene — straks erindre sig Jesu lignelse Luk. 15, 3—7 om fåreholderen, der ejer 100 får, men *mister ét* og i kærlighed *går ud efter det* i ørkenen og leder utrætteligt, tålmodigt — indtil han finder det. Og når han har fundet det, lægger han det på sine skuldre med glæde og bærer det hjem i folden og kan ikke lade være med at fortælle det til, hvem han møder — af bar glæde.

Også dette hyrdebillede er fyldt med drama og spænding — hvorledes skulle der ellers blive så stor glæde! Det er *omvendelsens* drama og spænding. Skal det lykkes hyrden at finde sit får? hvor er det henne? hvad er det blevet »væk i?« ligger det i en klipperevne forslået og blodig? eller tosser det rundt, hvor der er »dejligt« — hvad der er endnu farligere — i tankeløshed og dum selvtillid, skilt fra sin hyrde, alene, værgeløst prisgivet den ulv, som allerede vjærer bytte og er på vej?

Dog — *det lykkedes*, inden det blev for sent, »Jesus sit får, det fortabte, har fundet« (DS 464, 5). Og i hvor mange synger

ikke det af glæde — et ekko af *hans* glæde, som fandt dem — ved tanken på, at det jo er deres historie:

»Nåde, at han fandt mig,
nåde, at han vandt mig,
nåde, at han bar mig hjem til sig!«

Alligevel — heller ikke dette var det vist kunstnerens mening at ville udtrykke.

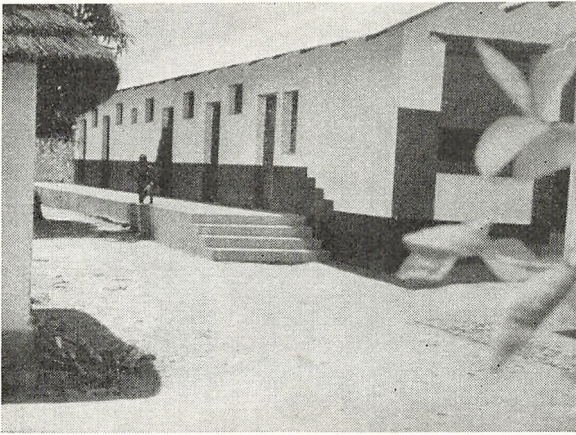
Hvad da? Jeg tror, det er ordene i salme 23: *»Herren er min hyrde, mig skal intet fattes, han lader mig ligge på grønne vange. Til hvilens vande leder han mig, han kvæger min sjæl, han fører mig ad rette veje for sit navns skyld. Skal jeg end vandre i dødsskyggens dal; jeg frygter ej ondt; thi du er med mig —!«*

Måske er det også, hvad der i Johs. 10 står om Jesus som den gode hyrde: han *bryder sig om* fårene — han *kender* sine får, og hans får kender ham — hans får *hører* hans røst, og de *følger* ham. Læs Johs. 10, 27—30!

Se endnu en gang rigtigt på billedet! er det ikke det? Af hyrdens kærlighed til sine får ånder det — der er *kontakt* mellem den hyrde og de får, kærlighedens, tillidens, lydighedens — han kalder, og de hører — han fører, og de følger — han værner, og de bevares.

Jo, der er noget, der hedder at *blive bevaret* i sin dåbs pagt — hos ham, som vi hører til, hos hvem vi har hjemme, Jesus Kristus — trods alt, hvad der river i os af tvivl og fristelser, trods »verden med al sin magt«. »Og jeg giver dem et evigt liv, og de skal i al evighed ikke fortabes, og *ingen skal rive dem ud af min hånd*«.

K. Rob. H.

Den nye patientbygning ved Brødre­menigheds­hospitalet i Sikonge

ET KALD — ET TILBUD

22/10 1960: Jeg kommer lige hjem fra Christiansfeld, hvor jeg har været til bestyrelsesmøde i „Brødre­menigheds danske Hedningemission“, som arbejder i Unjamwesi i Tanganyika, Øst-Afrika, og hvor jeg fik lov at spørge vore gamle elever, om der iblandt dem skulle være én, som kunne tænke sig at rejse ud og hjælpe os.

Vi har nemlig derude i byen Sikonge et hospital med 60—70 sengepladser og i forbindelse hermed den store spedalskhedskoloni Kidugalo. Der er to læger, en dansk og en engelsk, og danske sygeplejersker; men da disse sidste i løbet af de næste 3—4 år skal på orlov herhjemme skiftevis, vil vi i denne periode få brug for en sygeplejerske som afløser.

Den, som kaldes til denne gerning, må selvfølgelig først og fremmest have vilje til at færdes blandt afrikanerne med en kristen missionærs sind og indstilling. Dernæst må hun være veluddannet og have nogle års praksis bag sig; hun må f. eks. have været på operationsstue. En fordel vil det være, om hun også havde eller kunne skaffe sig nogen kendskab til fysioterapi (til brug i spedalskhedsarbejdet) og laboratorieteknik. Og endelig må vedkommende have været i England og være nogenlunde hjemme i det engelske sprog.

Vi plejer ellers at lade de sygeplejersker, vi udsender, få et ophold i England først. Men i dette tilfælde må vi undlade det (evt. nøjes med et kort kursus derovre), da det som nævnt — i første omgang i hvert fald — drejer sig om en midlertidig stilling, og da udrejsen (pr. fly) må kunne finde sted allerede omkring 1. april 1951.

Hvis der nu blandt vore gamle elever skulle gå nogle, ad hvem dette kalder, bedes de så snart som muligt henvende sig enten her eller til „Brødre­menigheds danske hedningemission“, Christiansfeld.

K. Robert Hansen.

Hertil har jeg bedt B.D.M.s missionssekretær, biskop Elmo Knudsen, om at føje en hilsen:

„Hvor nøden er størst, er hjælpen nærmest“, siger vi fortrøstningsfulde. Vi har jo da også fået lov at opleve det så ofte i vort liv. Jeg tænker her ikke kun på de tilfælde, hvor Gud direkte greb ind, men også på de mange gange, hvor vi fik den hjælp, vi trængte til, af familie eller venner. Ofte var det vel som følge af den bøn eller det suk, vi havde sendt til Gud, at Han førte andre på vor vej, som kunne hjælpe.

Men — der er også steder ude i verden, hvor der ingen hjælp er, selv om nøden er stor. Hvadenten man tænker på Asien eller Afrika, møder vi denne nødsituation — **der er ingen hjælp**. Den er ikke blot ikke nær, den er der simpelthen slet ikke, dersom Gud ikke har mennesker, der stiller sig til hans rådighed, så de går, hvor han kalder dem.

Vi trænger til en sygeplejerske i missionsarbejdet i Sikonge. På det store hospital har der indtil nu været to læger. Den ene af dem vil nu efter næsten 38 års tjeneste vende tilbage til England, og tilbage står den danske læge, dr. Else From Petersen. Hun har danske sygeplejersker på hospitalet og i spedalskhedskolonien. Men disse skal også engang imellem hjem på orlov; der er ingen af dem, som tænker på at forlade arbejdet; men vi behøver altså en afløser. Vi behøver en, som kan hjælpe, netop i et land, hvor der er nød. Hvem vil gå?

Elmo Knudsen.

Hospitalsgården i Sikonge

✧ FRA SKOLEN ✧

Så er endnu en måned gået af de kostbare 5 — og gået med noget!

Oktobers off. møde havde generalsekretær, pastor Chr. Christiansen, København, som taler. Det blev en ikke almindelig aften, hvor vi kom til at se, hvad der sker i Mellemøsten, fra en anden synsvinkel, end vi plejer — og det er sundt. Det drejede sig om de 900.000 arabiske flygtninge fra Israel, som nu bor i lejre langs Israels grænser. Jøder og arabere — som kristne har vi kærlighedens forpligtelse over for begge parter. Hvor er det dog svært at se ret og øve ret! Spontant gav forsamlingen en stor gave til indkøb af tørmælk til de arabiske børn.

Også andre besøg har givet måneden sit præg. Rejsesekretær, frk. Louise Lorentzen gav eleverne en time, som de var meget optaget af, om Afrikas problemer. Landssekretær, pastor Jørgen Jessen præsenterede os for det spændende og stadig mere og mere aktuelle stykke dansk kirkehistorie, der hedder Københavns kirkesag. Og provst J. O. S. M. A. S. M. U. N. D., Ørsted, der sammen med sin frue var vore gæster i nogle dage, gav os en fin time med emnet: „Det nøgne menneske“. Og endelig har vi også i denne måned haft besøg fra udlandet af en, som måtte se det specielle danske fænomen, der hedder kombinationen af højskole (med alt, hvad dette ord indebærer) og sygeplejeuddannelse. Det var miss M. O. N. A. G. R. A. Y., „embedsmand“ i den engelske sundhedsstyrelse.

Ved høstfesten forleden havde vi ogsaa besøg af prominente og for gamle elever ikke ukendte gæster som „tante ét“ og „tante Sjælland“ m. fl. Og hvilken opfindsomhed i retning af fantasifuld borddækning og digtekunst lagde eleverne ikke for dagen! Så voldsomt havde man arbejdet dermed, at vi dagen efter måtte sende dem alle af sted på 3—4 dages efterårsferie, som vi håber de nu nyder og bruger til at samle kræfter i til slutspurten.

Forleden havde forst.s den glæde at konstatere, at højskoleånden kan følge med ind i den 3-årige sygeplejerskeuddannelse på sygehuset („sygeplejerskolen“). Vi deltog i Slagelse Central-sygehus' sygeplejerskoles forældredag. Alene det, at der arrangeres en forældredag for et elevholds forældre, er bemærkelsesværdigt og påskønnelsesværdigt. Så er sygehuset ikke længere en „kold anretning“, men noget personligt og hjemligt. Og hvad der blev talt af forstanderinderne, frk. Hasle og frk. Hellesøe, og sunget og reciteret af eleverne, var så smukt og godt og så helt i den ånd og tone, som vi holder af og er hjemme i, og som vore elever (forhåbentligt!) bringer med sig fra sygeplejehøjskolen til uddannelsen på sygehuset — den ånd, hvis forbliven over vort lands sygeplejeuddannelse er en kamp værd. Hvor gjorde det godt!

Fra og til ELEVKREDSSEN

NÆSTE OFFENTLIGE MØDE

på Fårevejle Højskole bliver onsdag den 9. november kl. 20, hvor kyrkoherde G u n n e r S t e n b e r g, Gustaf Adolfkyrkan, Helsingborg, taler. Ingen skal være bange for, at de ikke skal kunne forstå pastor Stenbergs svenske sprog — pastor Stenberg er nemlig halv-dansker, idet hans mor var dansk. Og onsdag den 7. december kl. 20, hvor titl. forstander U f f e G r o s e n, Vallekilde, vil holde foredrag med emne fra Israel. Vi kunne nok ønske, at endnu flere blev opmærksomme på vore offentlige månedsmøder.

BIBELKURSUS

afholdes på Fårevejle Højskole i week-enden 7.—8. januar 1961. Nærmere program vil fremkomme senere; men reserver allerede nu dagene!

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS, ÅRHUS

indbyder alle tidligere højskoleelever og andre interesserede til møde på Sømandshjemmet, Århus, onsdag den 9. november kl. 20. Forst. Jef Tange, Rønde Højskole: „I livets tjeneste“. Pakkefest.

P. u. v. J e n s G a n e r.

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

stævner sammen i Hjallerup Missionshus lørdag den 29. oktober kl. 20. Forst. Henry Pedersen, Grejsdalens Ungdomsskole: „Hindrer eller fremmer vi en vækkelse?“ — Og lørdag den 26. november kl. 20. Forst. P. H. Lauritsen, Hoptrup Højskole: „Ske din vilje!“ Adventsfest.

P. u. v. T a g e S a n d e n.

BYENS KRISTELIGE FOLKEHØJSKOLE

begynder i disse dage sit vinterprogram 1960—61. Jeg tror, det kan nås endnu at komme med, ring blot til forstander H. Røpke, Fa. 3269. Det drejer sig om onsdag-aftener hele vinteren igennem — to foredrag pr. aften — og et helt ud enestående program, alsidigt (livsanskuelse 20 timer, litteratur 9 timer, historie 8 timer, filmsorientering, kunst og etik, samt festaftner m. musikalsk underholdning) og under medvirken af de allerbedste kræfter. Boede jeg i København eller omegn, var jeg nr. 1-indmeldte. Få fat på et program (Bethesda, Rømersgade 17, K) og bliv klar over, at jeg har ret, når jeg alvorligt tilskynder til deltagelse!

KFUM og KFUK's STORBYARBEJDE I KØBENHAVN

indbyder alle „gamle“ højskoleelever — også fra Fårevejle Højskole! — til en festaften på KFUK, St. Kannikestræde 19, mandag

d. 7. nov. kl. 20. Programmet er: Underholdning ved unge fra en højskole (gad vide, om ikke det bliver F. H.?) og fra københavnske KFUM og KFUK-foreninger. Præsentation af storbyarbejdet ved dets sekretær (m. lysbilleder). Kaffebord. Festtale v. højskoleforstander K. Robert Hansen. — Vel mødt!

SCT. MATHÆUS SOGNS KFUK OG KFUM.

Der er i dette efterår ordentlig bud efter københavnerne — de skal ikke savne indbydelse. Her er den tredje: Sct. Mathæus sogns KFUM og KFUK beder os meddele, at alle unge, der opholder sig i København, eller som i nær fremtid agter at flytte hertil og savner et sted, hvor de kan finde et kristent kammeratskab, indbydes til at komme i denne forening, som holder møde hver onsdag kl. 20 i Valdemarsgade 27, København V. Sekretær er frk. Karen Nørkjær, Vendersg. 27, K.

BRYLLUP

Frk. Marit Pollestad fra Norge, som var vores rare husjomfru fra maj til september, bliver d. 22. okt. viet til gdr. Chr. Grønning. De skal bo på Blære Hede, Års. Vi ønsker hjerteligt til lykke!

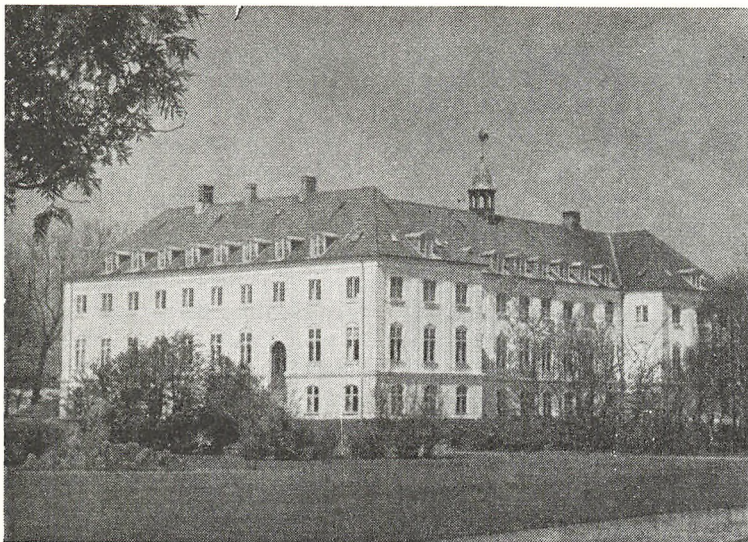
FAREVEJLEKREDSEN PÅ FYN

indbyder hermed til Fårevejlestævne søndag den 20. nov. kl. 14. Stævnet holdes på KFUM, Skibhusvej 142, Odense. Vel mødt! Læg andet til side og lad os samles rigtig mange! Forstander K. Robert Hansen taler og viser billeder fra skolen. P. k. v. Johs. Madsen.

EN SKØN DRØM

havde jeg forleden. Jeg drømte, at jeg havde den misundelsesværdige stilling at være sekretær for en elevforening på en dansk højskole. Kassen var ganske vist tom, så jeg havde måttet låne for at kunne betale foreningens regninger i et stykke tid. Men pludselig stod jeg med 1300 stykker gulligt papir i hånden (de lignede gravigeligt giroblanketter) — dem strøede en sædmand ud over hele landet — og se, straks groede der 1300 5-kronesedler op, og en mægtig mejetærsker høstede dem og puttede dem i en sæk, og sækken var foreningens kasse, og alle regninger blev betalt, og alle lånene kom ud af verden, og alle sorger var slukt. Nej, hvor var det altså en skøn drøm!

*Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen*

 Sølvsnoren
Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

November 1960

Nr. 11

Højskole – og sygepleje

Af sygeplejelærerinde, frk.

Lilly Frederiksen

Ved forældredagen d. 6. ds. havde frk. Lilly Frederiksen ordet og udtalt bl. a. følgende, som vi synes skal blive stående, fordi det har ærinde også ud over forældrenes kreds:

I mere end 30 år har sygepleje og højskole haft nøje kontakt med hinanden, idet et stort antal vordende sygeplejersker har fået lagt grunden til deres fremtidige gerning i højskolen. Alligevel hersker der nogen uklarhed, når det gælder det samarbejde, som disse to: sygeplejen og højskolen har med hinanden. Når man som sygeplejerske har fået sit virkefelt på en højskole, møder man ofte det spørgsmål: Er der så rigtig højskole ved siden af? Mit svar er altid: Der er ikke andet end højskole.

Det er vanskeligt — ja vel umuligt — at sige, hvad det er, der gør en skole til en højskole; men noget af det kan udtryk-

Sygeplejerskerinde. Irk. Lilly Frederiksen

kes således: at være på højskole betyder »at gå på opdagerfærd i tilværelsens uendelige rige«, og det er netop, hvad vore elever fornemmer, når de f. eks. kan udbrøde: jeg har aldrig vidst, at der var så meget, jeg ikke vidste! Sandheden i det gamle børnerim: »Verden er så stor, så stor, meget større end du tror, Lasse, Lasse lille!« bliver bekræftet, når vi sammen med eleverne kigger lidt ind i f. eks. teknikkens, kemiens, biologiens verden; ganske vist må vi stadig betegne vor viden på disse områder som en lille viden; men den har også sin berettigelse, når blot den véd, at den er »den lille viden«.

Men det er ikke blot den ydre verden, man går på opdagerfærd i, når man er på højskole. Højskolens virke kan også udtrykkes med de kendte linier: »Langt mere værd end det røde guld det er sin Gud og sig selv at kende«. Også her prøver højskolen at række sine elever en hjælpende hånd ved at dele med dem den arv, vi er fælles om som danske og som kristne mennesker. I en tid, hvor mangt og meget gør mennesker forvirrede og rodløse, har højskolen en mulighed for at hjælpe mennesker til at blive rodfæstede i det, som varer, når det røde guld er blevet uden nogen værdi. Det kan ske, når vi sammen giver os til at overveje, hvad det egentlig vil sige at være menneske, og vel ikke mindst gennem det fællesskab, der opleves, når man gennem 5 måneder arbejder sammen med det samme mål, at blive dygtig til at drage omsorg for hele mennesket.

Et kinesisk ordsprog siger: *Det er umuligt at passe grenene og samtidig forsømme roden.* Grenene er i denne sammenhæng alt det, man kan konstatere med et eller andet måleinstrument, eventuelt tage eksamen i, og det skal jo også passes; men forsømmes roden, mærkes det snart på grenene, hvor meget man så end kunstigt stiver dem af. Det er rigtigt — ja, nødvendigt for en sygeplejerske at have et solidt fundament af viden; men af endnu større betydning er det, at hun kommer i levende forbindelse med de værdier, som er af evig art; for herved får hun hjælp til — ikke bare at tage sig af brækkede ben og blindtarme, men til at drage omsorg for

det menneske, der har behov for langt mere end hendes tekniske kunnen.

På to afgørende punkter mødes sygepleje og højskole: begge fører de en kamp for livet, mod døden; begge har de mennesket — hele mennesket — som centrum for deres virke. Ud fra disse synspunkter er det, jeg vover at påstå, at på en såkaldt sygeplejehøjskole drejer det sig ikke om at lære en masse, der har med sygepleje at gøre og så putte lidt »højskole« ind imellem — nej, for overskriften over det altsammen er: det gælder *hele* mennesket — det gælder *livet*.

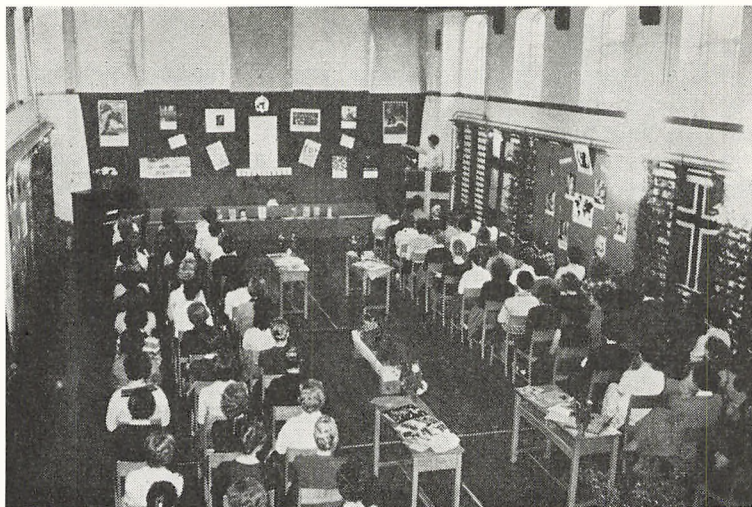
FRA SKOLEN

Den forløbne måneds hovedbegivenhed har uden tvivl været forældredagen søndag d. 6. ds. Tilslutningen var ikke ringe, når vi betænker, hvor lang vej de fleste havde. Vi må give „vore“ forældre det skudsmål, at de var „kvikke“ — de bragte med sig en både munter og god ånd — de var gode at snakke med og havde en forhåndsforståelse både af, hvad vi vil på skolen, og af det, som kan volde os problemer. Efter at have mødt forældreflokken forstår vi bedre, hvorfor vi har så godt og kvikt et hold!

Forstanderen har ordet —

FN-udstillingen i gymnastiksalen

Programmet for dagen var en smule anderledes, end det plejer at være, når bortses fra kaffebordet, middagen og rundgangen på besøg hos alle skolens lærere. Der var f. eks. flere end sædvanlig, som kom allerede lørdag eftermiddag og hyggede sig sammen med deres døtre og deres kammerater på værelserne for så søndag formiddag at følges med os til kirke. Om eftermiddagen talte frk. P a d e og frk. F r e d e r i k s e n — den første om sygeplejeuddannelsens „grene“ og den anden om nødvendigheden af en dyb „rod“ i den sag (se spidsartiklen!), og om aftenen havde f o r s t. ordet og prøvede at sige noget om, hvori „roden“ består. Dog — det var kun indirekte, han havde ordet, idet han kun svang en taktstok og ellers lod et sangkor på 45 stemmer, en trio (A a s e K r i s t e n s e n, K i r s t e n R e b y og H e l e n e l a C o u r), et talekor og tre recitatricer (K i r s t e n R e b y, A a s e S i m o n s e n og A n n e t t e L i e b) sige, hvad der skulle siges.

Men dagen bød på endnu mere — hele fire udstillinger: en mægtig FN-udstilling i gymnastiksalen, en ernærings-do. i „Sorø“, en „videnskabelig“ i „Herlufsholm“ og en beskæftigelsesterapi-do. i „Lille læsestue“. Et stort arbejde var gået forud — og resultatet svarede til anstrengelserne.

Ved aftenkaffen havde fire fædre ordet og udtalte på hver sin måde ord, som glædede os og viste, at vi var blevet forstået i, hvad vi så gerne ville med vor undervisning. Det var kommandørkaptajn H. N ø r g a a r d, Kbhvn., kordegn S. P. K r i s t e n s e n, Holbæk, læge P o u l l a C o u r, Charlottenlund, og sognepræst L a r s A m b y, Sahl. Dagen sluttede så i øvrigt med, at et af danskholdene op-

førte „Hvem ringer klokkerne for?“, og trioen til H. Weber Jensens smukke melodi sang denne lille sang:

*Tjene skal jeg — jeg blev købt,
jeg er ej min egen
må med Ham, som har mig døbt,
følge tjenervejen.*

*Tjene må jeg — det er stort,
Han tør mig antage
og vil se sit arbejd' gjort
af mig ringe, svage!*

*Tjene vil jeg — Herre, tag
mig og mit i fæste!
klar mit blik, så jeg hver dag
ser dig i min næste!*

Dagen efter var trioen, en af recitatricerne og først. i København med en del af vort ovennævnte program. KFUM og KFUK i storbyen havde nemlig indbudt tidligere højskoleelever til fest i KFUK's festsal i St. Kannikestræde med det formål at præsentere det kirkelige ungdomsarbejde for dem — og kalde på deres medarbejde til at bære det gode budskab, de havde hørt på deres højskole, ud til storbyens ungdom. Det blev en righoldig aften, som havde samlet langt ud over forventning — også mange FH-elever, som det var en glæde at møde.

Ved november måneds offentlige møde havde vi besøg af sognepræst Gunnar Stenberg, Helsingborg. Det blev en både alvorlig og fornøjelig aften — det var en i flere henseender spillevende mand, der den aften talte til os! Skade kun, at tilslutningen udefra var så ringe. Til vor forundring hørte vi bagefter, at grunden skulle være angsten for ikke at kunne forstå svensk! Der kunne nok i den anledning anstilles en højskolebetragtning — m. h. t. betydningen af, evnen til og ikke mindst viljen til at forstå hinanden her i Norden.

Arbejdet på fornyelsen af „Flintholm“ er nu snart tilendebragt. Nu mangler kun lidt malerarbejde indvendig, en omgang hvidtning udvendig samt planering af terrænet omkring.

ADVENTSMØDET

på Fårevejle Højskole bliver onsdag d. 7. dec. Forstander Uffe Grosen, Vallekilde, holder foredrag om: „Davids arv“. Elevkoret synger. Alle er velkomne.

„BRØD TIL VERDEN“

I den evangeliske kirke i Tyskland har man i de sidste år (under mottoet „Brød til verden“) indsamlet meget store beløb, som skal bruges til at lidre nøden i de underudviklede lande. Vi er taknemmelige for, at Brødremenigheden også har modtaget et bidrag til opførelse af en ny klinik og et børnehjem i Mbosi på Sydhjølansmarken.

Her i Mbosi arbejder søster Elisabeth Senft, som gennem mange

år har udført et stort og uegennyttigt arbejde. Hun har foruden gerningen som jordemoder særlig taget sig af moderløse spædbørn. Under personlige afsavn og i trange forhold har hun til tider haft 30 småbørn i pleje. Ofte måtte de nyfødte ligge i hendes eget soveværelse, og al maden blev kogt i hendes køkken.

Vi glæder os over, at der nu kan blive bygget nogle tidssvarende huse til hendes arbejde. Da man havde set, hvor godt og solidt den danske missions daværende bygmester Carl Madsen havde bygget i Sikonge, har man bedt om, at han måtte komme ud igen for at lede byggeriet.

Carl Madsen sagde ja, da kaldet kom til ham. Og hans forlovede, sygeplejerske, frk. Eva Aaen Larsen fra Frederikshavn (ansat på Århus amtssygehus), sagde ja til at rejse med ham.

Vi siger en hjertelig tak for, at begge beredvilligt har opgivet deres gerning herhjemme med så kort varsel. Vi forventer, at de kan rejse ud allerede midt i november.

(Fra „Brødreminighedens Missionsblad“ nov.-nr. - fork.)

Hertil kan vi føje følgende: at frk. Eva Aaen Larsen er vor elev fra vinteren 1955—56 - at Eva Aaen og Carl Madsen blev viet i Frederikshavn kirke lørdag d. 12. ds. - at de rejser til Afrika lørdag d. 19. ds. - at deres fremtidige adresse bliver: Moravian Mission, Mbozi, w/Mbeya, Tanganyika Territory, East Africa - at mange julehilsner vil finde vejen til Afrika i år - at vi her på skolen glæder os over at have fået endnu et „barn“ dernede i den verdensdel, hvor det brænder på som aldrig før — og at alle vore bedste ønsker og vor bøn vil følge de to, som har taget sig denne tjeneste på!

Red.

NB. Derimod er der endnu ikke kommet nogen reaktion på vort opråb nr.

Fra og til ELEVKREDSEN

EFTERLYSNING!

Vandrebogen „Mikkelstræde“ har gemt sig. Hvor er du henne? Kom frit frem! Jeg tror, at der er flere end mig, som savner dig. (Bogen er startet på vinterholdet 1957—58 af os, som boede på „Mikkelstræde“). På de efterladedes vegne — Rita Ravnborg, Nakskov sygehus.

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS, ÅRHUS

indbyder til adventsfest på KFUM, Klostergade 37, onsdag den 7. december kl. 20. Højskolelærer Lindskov Rasmussen, Bibelhøjskolen, Løgumkloster, taler. Vel mødt! Tag blot venner og bekendte med! P. u. v. Jens Ganer.

DET ER IKKE NOGET STORT ARBEJDE

at udfylde den i sidste nr. indlagte giroblanket — men det er det i juleferien at skulle skrive og udsende over 1200 opkrævninger. Puh ha, vi sveder allerede ved tanken her på kontoret!

HUSK AT ANMELDE FLYTNING

til Deres posthus — så får vi meddelelse derom ad tjenstlig vej.

BIBELKURSUS'ET

på Fårevejle Højskole lørdag den 7.—søndag den 8. januar 1961 bringes i erindring igen. Her er en lejlighed for gamle elever til at besøge skolen og samtidig få noget godt og nyttigt at høre.

BREV FRA FRU SOLVEJG RANDRUP f. GRUBE

i Tanganyika er lige kommet ind ad døren. Det kommer med i næste nr.

ADRESSEFORANDRINGER:

- 1956: Grethe Christensen, Sct. Hans hosp., Roskilde.
 — Elinborg Joensen, Bøur, Færøerne.
 1956—57: Karen Christensen, Statshospitalet, Nykøbing S.
 — Merete Fauverholdt-Christensen, Eremitvej 13, Helsingør.
 — Martha Gamst, Centralsygehuset, Svendborg.
 — Nanny Jakobsen, (f. Hejslet), Fredensgade 27, Hjørring.
 — Lissi Jensen, Sct. Hans hospital, Roskilde.
 — Tove Sundgaard Jepsen, Statshospitalet, Nykøbing S.
 — Anna Jørgensen, Sct. Hans hospital, Roskilde.
 — Ingrid Jørgensen, Sct. Hans hospital, Roskilde.
 — Ingeborg Kassov (f. Elmbæk Knudsen), c/o Knudsen, Vestbanevej 13, Varde.
 — Grete Munch, Centralsygehuset, Randers.
 — Dora Mølgaard Nielsen, Sct. Hans hospital, Roskilde.
 1957—58: Solveig Grønhave Andersen, Sct. Hans hospital, Roskilde.
 — Anne Grethe Ottosen, Centralsygehuset, Viborg.
 — Margrethe Østergaard, „Ny Borsting“, Thise, Jebjerg.
 E 1958: Inger Hansen, Møllevvej 10, Kolding.
 — Elsebeth Brix Jensen, Børneafd. Rigshosp., København Ø.
 F 1959: Birgit Dybing, Glim, Roskilde.
 1954: Kirsten Bern, Limfjordsvej 24, København F.
 1954—55: Rita Iversen, Diakonissestiftelsen, røntgenafd., Kbhvn. F.
 1955: Rita Olsen, c/o B. Magnussen, Nørre Allé 46, Silkeborg.
 1955—56: Inge Lassen (f. Møller), Sjællandsgade 81¹, Fredericia.
 1956—57: Stinne Christensen, Amtssygehuset, Århus.
 — Ingrid Madsen, Sct. Hans hosp., Roskilde.
 — Kirsten Rasmussen, Jordemoderskolen, Rigshosp., Kbhvn. Ø.
 1957: Ruth Erna Hansen, Sct. Lukas Stiftelsen, Hellerup.
 — Helene Kaysen, Statshospitalet, Viborg.
 — Solveig Randrup (f. Grube), P.O. Box 98, Bukoba, Tanganyika, East Afrika.
 F 1959: Inga Hedegaard Pedersen, Hinum pr. Grindsted.

Det kan nås endnu!

Der er en tendens til, at „alle“ vil på sygeplejeskole til 1. august, mens presset er knap så stort, når det gælder det kursus, som begynder 1. februar. Det er der ikke noget at sige til — det er en sær tid at begynde et nyt livsafsnit på, lige midt i vinterens hjerte. Men det betyder også det positive, at vi endnu på dette tidspunkt har nogle pladser ledige til 1. februar 1961, så unge piger med passende alder og forkundskaber kan nå endnu at komme med. Det kan også nås med amtsunderstøttelse.

NYE BØGER

Clarence W. Hall: Guds vovehalse, 240 s.+ 16 ill., 18,50 kr.
De Unges Forlag.

En af Reader's Digest's chefredaktører fortæller levende og inspirerende om moderne heltedige pionerers vældige indsats i fjerne eksotiske egne. — „Af alle modige mænd og kvinder står de kristne missionærer for mig som de mest heroiske — og som dem, der er sig deres heroisme mindst bevidst“. Således forklarer forfatteren til disse 13 gribende skildringer den impuls, der sendte ham ud til jordens fjerneste egne og gjorde ham til en af nutidens førende skribenter på det praktiske kristne arbejdes område. Som redaktør og forfatter har han tilbragt det meste af sit liv med at tilvejebringe skriftligt materiale om kristent inspirerede vovestykker af alle slags, og her har han udvalgt beretningerne om nogle af de mænd og kvinder, hvis liv og gerning rummer de mest dramatiske hændelser af de hundreder eller tusinder, som kunne fortælles fra det kristne missionsarbejdes historie. — Her kan f. eks. læses om Trevor Huddlestons kamp mod den uretfærdige raceadskillelse i Sydafrika („apartheid“), om Japans store socialreformatør, evangelist og helgen, Toyohiko Kagawa, om de fem mænd, der prøvede at bringe evangeliet til de frygtede Auca-indianere i Ecuador og led martyrdøden — og om meget mere.

Axel Hambræus: Tårnvægterens datter, 160 s., 10,50 kr.,
De Unges Forlag.

Den svenske forfatter, hvis bøger udkommer i store oplag i en række lande, har her samlet en række noveller fulde af lune og enfoldig kristentro. Man får et fint indblik i svensk kultur- og kirkeliv gennem dem.

Lucy F. Perkins: Guldgraverens børn, 104 s., 6,85 kr.,
De Unges Forlag.

Her har vi så nr. 8 i rækken af „juniorbøger“. Bogen fortæller på grundlag af en gammel falmet dagbog, som er kommet forfatterinden i hænde, om tvillingerne Jim og Jo, der i guldfeberens dage gjorde turen tværs over Amerika med oksevojn for at genfinde deres far, der var draget til Californien far at søge efter guld. — En tur med mange spændende og farefulde oplevelser. — Så ved vi, hvad vi skal give en stor dreng eller pige næste gang.

Udgivet af Fårevøjle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

50. årg.

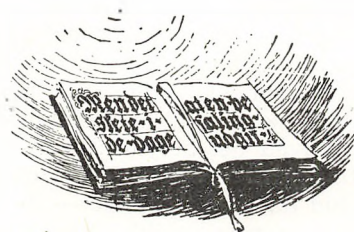
December 1960

Nr. 12

Men det skete —

Det skete

Læs Luk. 2, 1—7!

Det skete — løftet blev til virkelighed. *Det skete* — til en ganske bestemt tid i historien, da skete det, og på et ganske bestemt sted midt iblandt os, dér skete det. *Det skete* — tiden kom for Maria, tidens fylde for Gud og menneskeslægten. *Det skete* — Gud selv kom til os i sin søn, Marias søn, Gud blev menneske. *Det skete* — vi kan overfaldes af tvivl, og anfægtelse kan skjule det for os, fordi det store, som skete, møder os skjult i kød og blod, i fattigdom, i stald, på strå, i hjemløshed, i tiggerens dragt og på tiggerens plads — men ingen tvivl og anfægtelse kan dog gøre det, som Gud lod ske, usket. Det er troværdig tale og al modtagelse værd.

Og hvad er dermed sket os?

Læs Luk. 2, 8—14!

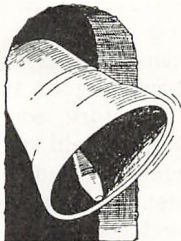
Dette ene og afgørende: *nu har vi en frelser!* Så er vi da ikke alene og overladt til os selv og vore egne muligheder. Til os, som ikke kan redde os selv med noget af vort eget, kom Gud i sin søn. Gud har med Jesus grebet ind over for Djævelen og alle onde magter, som havde os i sit greb: han har slettet skylden og tilgivet - han tog vore svagheder og bar vore sygdomme - og

os, som af naturen er opført på dødens mandtalsliste, har han indskrevet i livets bog! Det fattige barn i stalden i Bethlehem — på ham peger Guds sendebud, og om ham synger hele Himlen: Menneskebarn, hvem du end er — *dér* er din frelser, *dér* er dit håb, *dér* er lyset på din nattevagt, *dér* er din fred — for *dér* er Guds nåde!

Og hvad må nu ske os?

Læs Luk. 2, 15—20!

Det, som var sket, *satte mennesker i gang*. Der *sker* nemlig noget — der *må* ske noget med den, der forstår eller blot aner en lille smule af, hvad der er sket. Til det, der her er sket, kan man ikke sidde stille og lade som ingenting — kan man det, viser det, at man endnu slet intet véd om det, der er sket, og hvad det betyder: vor skæbne! De skyndte sig, de måtte *finde* det og se det — de måtte være *dér*, hvor det sker, hvor Gud handler til frelse — de måtte være med, hvor man *takker* og *tror* og ikke kan blive færdig med at *undre* sig og *grunde* over, hvad Gud har gjort. *Vi med.*

„Kirke, du er vort Bethlehem, og alle små *dér* inde, efter som det er sagt til dem, skal deres frelser finde med juledags evangelium i hjertekammerets krybberum.“

K. Rob. H.

Julepost

Fårevejle Højskole, advent 1960

Velsignet jul!

Kære gamle elever og venner
af FH!

Det er en god idé, vores forstander har fået, at vi, der er ansatte på FH, i år kan få lejlighed til i „Sølvsnoren“s decembernr. at sende alle kendte og ukendte af bladets læsere en personlig julehilsen.

Først tak til hver enkelt, som i årenes løb har sendt mig en julehilsen — kort eller lang; tak for den glæde og opmuntring, det er at høre fra Dem!

Dernæst ønsker jeg Dem alle en velsignet og fredfyldt jul, hvadenten De skal være i Deres hjem eller blandt Deres patienter. Gid julens glade budskab må nå ind til Deres hjerter og sind, så det kan blive til velsignelse for Dem selv og de mennesker, De færdes iblandt!

Deres Annette Pade.

»Fred for både i går og i morgen«

Det er blevet sagt, at de fleste mennesker — også bevidst kristne mennesker — kun lever halvt så rigt, som de har mulighed for at kunne leve, og at dette ikke mindst skyldes, at vi dels bærer på fortidens byrder — af hvad art de nu er — og dels har sindet fyldt af store og små bekymringer for fremtiden.

Hvis dette er sandt, så rummer den salmelinje, der indleder denne hilsen, et glædeligt budskab — og netop det glædelige budskab, der er juleevangeliets kerne. Salmelinjen „fred for både i går og i morgen“ kan omsættes i en gammel kirkebøn, der lyder således: „Herre,

hvad jeg har levet, dække Du med Din nåde, og hvad jeg skal leve, regere Du i Din nåde!"

Måtte vi alle høre julebudet påny og hjælpe hinanden med at bede denne gamle bøn — så får vi en glædelig jul.

Lilly Frederiksen.

Glæden —

Kære gamle elever og andre læsere af „Sølvsnoren“!

Når jeg i anledning af julen og årsskiftet får lov at sende en hilsen, skal der først lyde en varm og hjertelig tak for de hilsener, jeg har modtaget i årets løb. Det er oplivende, hver gang gamle elevers venlighed når én.

Mit juleønske vil jeg gerne sende gennem to linjer fra en grønlandsk salme (forfatter ukendt):

„Glæden er hos mennesker,
som bliver frelst ved Ham.“

„Mikkel.“

Glædelig jul — godt nytår!

Herdis Pedersen

Lise Lindskrog:

Det samme siger
jeg!

FH-jul for 10. gang

Kære alle!

Også vi sender alle gamle elever, medarbejdere og andre venner af os og vor skole vore kærligste hilsener med ønsket om en god og glad jul i Jesu navn, og alt godt af Guds gode hånd i det nye år. Vi hilser jer fra alle adventslysene, som i denne tid tændes ét for ét for hver forjættelse, vi hører ved morgenandagterne i foredragssalen — små genskin af „det lys, som — aldrig slukt — jager det stigende mulm på flugt“. Og fra alle de glade advents- og julesalmer, som nu genlyder fra skolestuer og elevværelser og nynnes på trapper og gange — og som trods svagthed dog er vort „hjertes efterklang af englens bud i dag“. Fra adventssøndagsaftenerne med deres hygge under lampernes skær og med gæster som „Doctor Marigold“ o. a. Ja, og fra vort hjem, hvor vi nu med tak til Gud bereder os til at holde vor 10. jul!

Jeres

Mette Kirstine og K. Robert Hansen.

Jul — Stilhed

Med nedenstående vers vil jeg ønske jer alle en glædelig og vel-signet jul.

„Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!“

Lilli Ingemann.

Ndolage hospital,
den 9. november 1960

Brev fra Tanganyika

Kære alle!

Så sidder jeg her midt nede i Afrika, i Tanganyika, med udsigt over bjerge, bakker og dale, beklædt med bananlunde, hytter og urskov; helt ud til Victoriasøen kan man se her fra Ndolage hospital.

Jeg undrer mig over, hvordan jeg er havnet herude. Jo, vi fløj fra London ud over den engelske kanal, videre ind over Frankrig, over Alperne, og så lander man pludselig i Rom. Videre svævede vi over Middelhavet — hen over Afrika — mellemlandede i Kartum; her var meget varmt, så vi ville gerne videre — og nogle timer senere landede vi ved Victoriasøen.

Hvordan tror I, det er at dumpe ned i Afrika, her hvor alle mennesker er sorte? I begyndelsen er det som en film, en af dem, man kender hjemme fra. Men efterhånden går det op for en, at det er virkelighed.

Min mand og jeg befinder os på Ndolage hospital, ca. 50 km sydvest for Bukoba. Vi lærer sprog for tiden; vi vil gerne kunne tale med disse venligt smilende og vinkende afrikanere. Stammesproget her i Buhaya er luhaya; man kan ikke ligefrem sige, at det er et nemt sprog. Den glæde, afrikaneren viser, når man kan sige et enkelt ord på hans sprog, giver os mod til at hænge i.

Hospitalet ligger på en dejlig plet, på toppen af en bjergkam. Høje eucalyptustræer, dejlige palmer og vidunderlige blomster findes rundt om bygningerne. Klimaet er behageligt, her er dejlig sommer — hvad kan man forlange mere! Dog — jeg kan ikke forestille mig, hvordan det vil være at fejre jul midt i sommervarmen.

På hospitalet har vi afrikanske sygeplejersker. Men hvor er det et andet tempo end på sygehuse herhjemme; afrikanerne har god tid, og man får indtryk af, at deres tanker er: „Ja, når vi det ikke i dag, så måske i morgen.“ Og så patienterne. Der er mange syge afrikanere, som vi gerne vil hjælpe. Ofte prøver

medicinmanden derude i landsbyen på at helbrede patienterne. Resultatet bliver ofte, at de kommer for sent under sygehusets behandling.

Hver patient har en eller to pårørende med sig, der laver mad til ham. Her findes to stenhuse med mange små ildsteder langs indervæggen; herpå koger afrikanerne „ebitoke“, det vil sige bananer og bønner; det lever de faktisk af morgen, middag og aften. Går man en tur rundt på hospitalet om aftenen, finder man under hver sygeseng en pårørende; deres senge er stengulvet. Ja, man undrer sig.

Dette var blot et lille glimt af det dejlige sted, vi er kommet til. Vi er glade over, at vi er kommet hertil, for vi føler, at der er brug for os.

Tak til enhver, som tænker på os og beder for os!

Med hjertelig hilsen

Poul og Solveig Randrup (f. Grube, 1957).

BIBELKURSUS

på Fårevejle Højskole 7.—8. januar 1961.

LØRDAG DEN 7. JANUAR:

- Kl. 14—15: Kaffe. Velkomst v. forstander K. Robert Hansen.
 Kl. 15—16: Sognepræst N. P. Sørensen, Lutherkirken, København: „Menighedsbrevene i Åbenbaringsbogen kap. 2—3“ (I).
 Kl. 16,30—17,30: Samme: „Menighedsbrevene i Åbenbaringsbogen kap. 2—3“ (II).
 Kl. 18: Middagsmad.
 Kl. 19,15—19,55: Fællessang. Nye melodier indøves.
 Kl. 20—21: Rejsepræst Johannes Pedersen, Fredericia: „Bibelens første blad“ (I).
 Kl. 21,15: Aftenkaffe og aftensang.

SØNDAG DEN 8. JANUAR:

- Kl. 8,30: Morgenmad og morgensang.
 Kl. 10: Gudstjeneste m. altergang i Fårevejle kirke v. sognepræst Bertil Wiberg.
 Kl. 10—14: Frokost og stilhed.
 Kl. 14—14,30: Fællessang. Indøvelse af nye melodier.
 Kl. 14,30: Kaffe.
 Kl. 15—16: Indremissionær Janus Rasmussen, Århus: „Job — lidelsernes mand“ (I).
 Kl. 16,30—17,30: Samme: „Job — lidelsernes mand“ (II).
 Kl. 18: Middagsmad.
 Kl. 19,15—19,55: Fællessang. Nye melodier indøves.

Kl. 20—21: Rejsepræst Johannes Pedersen:

„Bibelens første blad“ (II).

Kl. 21,15: Aftenkaffe og aftenang.

Indmeldelse (helst skriftligt) inden 31. december. — Kost og logi: 16 kr. for begge dage. Enkelte måltider kan bestilles: middag eller frokost 3 kr., kaffe eller morgenmad 2 kr. — Kursusafgift: 4 kr. for begge dage, 2 kr. for en enkelt. — Sengetøj og toilet-sager medbringes, hvis man bestiller overnatning. Husk bibel, salmebog, „Hjemlandstoner“ og blyant!

Rejsepræst Johannes Pedersen, Fredericia, er kursusleder.

Alle er velkomne — både unge og ældre! Vi glæder os til at se mange gamle elever.

Fra og til ELEVKREDSEN

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

mødes i Hjallerup missionshus lørd. d. 14. januar kl. 20. Forstander Henrik Christiansen, Haslev Højskole, taler: „Racefordomme“. Alle er velkomne. P. u. v. Tage Sanden.

ARHUS HØJSKOLEKREDS

indbyder til møde på KFUM, Klosterg. 37, onsdag d. 1. februar kl. 20. Forstander P. H. Lauritsen, Hoptrup Højskole: „Den 3. bøn i Fadervor“ og bestyrer Holmsgaard Olesen, Sømandshjemmet: „Kommer det os ved?“. Vel mødt! P. u. v. Jens Ganer.

STOR HILSEN TIL ALLE „FÅREVEJLEBØRN“

— især alle kammeraterne fra 1931-34 — med ønsket om en rigtig glædelig jul og et godt nytår fra Karen (f. Andersen) og Jørgen Larsen.

FÅREVEJLESTÆVNET PÅ FYN

Vi undertegnede, samlede til Fårevejlestævne på KFUM, Skibhusvej, Odense, sender hermed alle „Sølvsnoren“s læsere en rigtig hjertelig hilsen med ps. 86, 11. Vi håber næste gang at måtte se frk. Pade iblandt os.

Sørine Thorsen (1926). Jørgen Stage (1921-22). Carl Johannes Obel. Ginne Stage (1927). Gerda Obel (1953). Evelyn Nielsen (1937). Marion Glissmann (1957). Kate Hansen (1957-58). Marie Andersen, f. Johannessen (1922). Marius Andersen. Bente Kej (1960). Grethe Kingo (1960). Maren Hjorth, f. Nielsen (1921). Hansine Pedersen, f. Jørgensen (1914), Knarreborg. Ruth Sørensen, f. Thorsen (1932). Nina Lohmann Rydahl (1932). Emilie Mortensen (1953-54). Johanne Hansen (1919). Alfred Hansen (1919-20). Kamilla og Johannes Mad-sen (1915-16). K. Robert Hansen (1951-60).

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)

Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen